

Taobao Tình Thú Kí Sự

Contents

Taobao Tình Thú Kí Sự	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	3
3. Chương 3	5
4. Chương 4	6
5. Chương 5	8
6. Chương 6	10
7. Chương 7	11
8. Chương 8	13
9. Chương 9	14
10. Chương 10	16
11. Chương 11	18
12. Chương 12	19
13. Chương 13	21
14. Chương 14	23
15. Chương 15	25

Taobao Tình Thú Kí Sự

Giới thiệu

Tên khác: Đào bảo tình thú kí sựThể loại: Hiện đại, đô thị tình duyên, thoải mái văn, phúc hắc công x ngọc manh thụ,

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/taobao-tinh-thu-ki-su>

1. Chương 1

Thật thích, cúc huyệt giờ vẫn đang chảy nước này, tứ chi rã rời mệt mỏi, nó đâm tôi ước chừng đã 2h đồng hồ mà vẫn chưa nghỉ, làm tới qua nửa đêm. Thật lợi hại!

Chủ tiệm đáng yêu! Thậm chí còn tặng tôi thêm hai viên cầu rung thật lớn! Cảm ơn!! Nếu không người đàn ông của tôi sao có thể đối phó được tôi chứ. Hì hì ~ thật thích, yêu quá cơ! Lần sau nhất định sẽ lại ghé shop lần nữa!

Ngại quá, chậm trễ viết đánh giá rồi! Hiệu quả rất tốt. Lần đầu tiên có thể dùng lượng nhiều một chút, dùng một nửa có thể gây sức ép cả ngày luôn đó. Ban đầu người yêu tôi không muốn dùng, nhưng sau đó dùng một phát thích luôn. Hì hì ~ cảm ơn chủ shop đã tặng kèm đồ nhé, lần sau lại ghé!

Giống như đang uống rượu vậy, ý thức mơ hồ, phía dưới nóng bừng như lửa đốt, bị hai cái đó đâm vào cũng không thấy đau mà thực sự thích lắm luôn!

Sau này mua đồ nhất định chỉ mua ở shop này, chủ shop cực nhiệt tình, nhiệt tình cực kì ý, cũng rất cẩn thận, mỗi món đồ đều có dán thêm một tờ giấy nhỏ ghi cách dùng, hiệu quả thì không cần phải bàn cãi...

Đồ đẹp mà lại rẻ, chất lượng cũng rất tốt, hơn hẳn đồ cũng giống thể của các shop khác. Chủ shop cũng không tồi, rất chu đáo, tối qua nhà tôi lửa tình nóng hừng hực luôn đó!

.....

Lăng Mộc lật xem tới tận bình luận cuối cùng, không hiểu sao càng xem càng thấy hưng phấn, hai má nóng bừng, tim cũng đập thình thịch. Cậu không nghĩ tới thế giới này lại nhiều GAY đến thế, thậm chí còn có rất nhiều người thích mua những thứ này đến vậy..... Cậu biết bản thân là GAY, nhưng tới tận bây giờ vẫn chưa từng nếm thử cảm giác làm tình, không phải không muốn thử mà là chưa tìm được người thích hợp, cậu không thích tùy tiện tình một đêm cho xong việc, đối với vấn đề tế nhị này cậu vẫn có chút cố chấp. Hôm nay dạo quanh taobao một vòng, vô tình nhìn thấy shop bán những thứ đồ này, không biết quỷ thần sai khiến thế nào lại nhấp vô, càng nhìn càng có cảm giác, cảm thấy ngượng chết đi được, nhưng kèm theo đó còn thêm thứ cảm giác không nói thành lời.

Hình như rất thoải mái..... Bắt đầu có chút chán nản vì bản thân không có BF (boyfriend), thật sự muốn lắm..... Nhưng với tính cách của Lăng Mộc.... Cậu nghĩ bản thân cả đời này có lẽ sẽ không thể tìm được bạn trai.....

[Ding Dong] Chuông báo vang lên, Lăng Mộc nhấn vô, hóa ra chủ shop kia đã onl trở lại.

Thân! Xin lỗi nhé! Tôi vừa ăn cơm xong! Xin hỏi ý bạn là loại nào vậy?

(Thân: từ dùng xưng hô thân thiện trên mạng)

Lăng Mộc lưỡng lự gửi lại hình ảnh.

À ~ loại này hả ~ còn hàng nhé ~

Vậy.....phải dùng thế nào..... Lăng Mộc không phải không thấy được dòng miêu tả cách dùng nhưng không hiểu sao vẫn cứ đánh ra những lời này.

Bạn muốn chính mình dùng sao?

Lăng Mộc đỏ mặt, hồi lâu sau mới đánh một chữ ừm vào khung chat.

Nếu là lần đầu thì chỉ nên dùng một phần năm hoặc một phần tư thôi nhé. Tốt nhất là phân lượng thích hợp cho mỗi lần dùng, shop của mình sẽ tặng thêm bao đựng. Khi dùng cũng phải cẩn thận, đừng có hắt xì, nếu không nó sẽ rớt ra. Sau khi bôi trơn đầy đủ, bắt đầu đẩy mạnh hay nhẹ thì tùy bạn thôi, à mà có muốn khoái giao thì cũng không thích lắm đâu, vì nó đau phải đồ thật. Đâm càng sâu càng tốt, đại khái khoảng 30 giây sau chỗ đó sẽ bắt đầu nóng lên, bên trong ngứa ngáy, cảm giác rất tuyệt. Thậm chí cục huyết sẽ giống như nơi đó của phụ nữ, chảy ra nước vì ruột non tiết ra dịch bôi trơn, nếu làm cùng người khác sẽ càng thích và có cảm giác hơn.

(Mây: ờ bạn cũng không hiểu chỗ này lắm dù đã search nát taobao *đỏ mặt* đại ý hình như bạn Lăng Mộc mua chất kích dục kèm phân thân giả thì phải. Thế nên phần trên mới nói nếu lần đầu dùng thì chỉ nên dùng lượng thuốc nhỏ thôi đó, còn phần sau là hướng dẫn cách dùng phân thân giả T__T Chắc ~ tuy bạn đọc nhiều H cơ mà đây là lần đầu tìm hiểu kĩ ***toy thế này ah T^T)

Lăng Mộc ngạc nhiên, thật hiếm chủ shop có thể trả lời tận tình như vậy lắm, đa số đều là những câu trả lời tự động vô vị hoặc bơ luôn người chỉ hỏi mà chưa mua như cậu, tuy rằng những lời này khiến cậu đỏ mặt nhưng có vẻ như chủ shop này khá am hiểu mấy thứ thế này.....

Chủ shop đã từng dùng qua sao?

Lăng Mộc cảm thấy bản thân hôm nay hình như không có tí tiết chế nào hết..... mà đối phương tựa hồ như không nghĩ mình lại bị hỏi vấn đề thế này nên nhất thời im lặng, thật lâu sau mới đánh trả lời.

À.....không.....tôi là 1 Ngón ngoại ý toại, ý anh ta là công, sao có thể dùng thứ đồ kia chứ.

Vậy sao anh có thể hiểu rõ như thế?

...

Một lát sau, chủ shop trả lời.

Cảm giác sau khi dùng đều do khách hàng phản ánh lại, có vẻ như không tệ lắm, bạn tôi cũng từng thử qua, nếu bạn không tin thì lần sau tôi sẽ cho bạn trai tôi dùng thử, để em ấy nói cảm giác thật cho bạn biết.

Anh có bạn trai rồi sao? Không hiểu sao Lăng Mộc có chút khó chịu, thế giới này người người nhà nhà có bạn trai, sao mỗi cậu lại không có?!

Đúng vậy, haha, thật ra không cần loại thuốc này tôi cũng sẽ khiến em ấy sướng chết luôn, chỉ cần trực tiếp bị đâm vào hậu huyệt cũng khiến em ấy bất tỉnh, em ấy yêu cái đó của tôi lắm nhé, mỗi lần cú huyệt đều hút rất chặt, hơn nữa còn chảy rất nhiều nước, miệng thì kêu ừ ừ mà mông không ngừng lắc lư mút chặt cái đó của tôi không tha...

Nhìn những lời này Lăng Mộc vừa thẹn vừa giận, thiếu chút nữa đập vỡ máy tính. Tên này sao lại to gan đến thế, dám cùng một người xa lạ bàn tới vấn đề tế nhị này! Tôi chỉ hỏi hắn có bạn trai hay không thôi, có cần phải kể tỉ mỉ như thế không?! Có bạn trai thì rất giỏi chắc?! Có bạn trai thích làm tình thì hơn người chắc?! Tức chết đi được..... Sao lại có kẻ không biết xấu hổ thế này!! Lăng Mộc không biết bản thân hiện tại khác thường thế nào, trên mặt tràn ngập bốn chữ to “muốn tìm bất mãn”.

Vô sỉ!!! Lăng Mộc run run đánh ra hai chữ, kiên quyết gửi đi.

Hả?

Thân, bạn làm sao vậy?! Tôi nói sự thật đó nhé!

Thân, bạn tức giận sao?

Thân, bạn đi đâu rồi?

Lăng Mộc tức giận tắt cửa sổ chat đang không ngừng nhấp nháy báo có tin nhắn, thân cái gì mà thân, thật đúng là mấy kẻ không đáng tin trên taobao, ai cũng có thể gọi là “thân”! Từ trước đến nay chưa từng có người làm cho cậu tức giận như thế, ai bảo hắn vô sỉ như vậy chứ.

~Vâng ~ bạn lại đào hố mới (*´ *)

2. Chương 2

Nhìn màn hình máy tính hiện lên bốn chữ to oành “Giao dịch thành công”, Lăng Mộc mới ý thức được đã xảy ra chuyện gì! Bản thân không hiểu ma xui quỷ khiến thế nào mà kích mua mấy thứ đồ kia?!! Cậu xấu hổ, hận không thể trực tiếp chui luôn vào ổ cứng máy tính. Vừa rồi nhất định nào cậu đã bị đốt nóng khét.....nếu không sao có thể.....

[Ding Dong] Ngay sau tin báo giao dịch thành công 2 giây, khung chat lại hiện lên tin nhắn.

Thân, tôi đã nhận được tiền bạn trả rồi nhé, sẽ lập tức gửi hàng đến ^^ làm ơn chờ một chút!!

Lăng Mộc còn chưa kịp trả lời, muốn nói mình hủy hợp đồng thì người nọ đã offline..... Cho dù gọi thế nào cũng không thấy người đâu nữa =||| Lần đầu tiên Lăng Mộc hiểu được thế nào gọi là giao hàng tia chớp.....

Thân, bảo bối đã gửi rồi nhé, khi nhận nhớ chú ý kiểm tra và kí nhận nha!!

Lăng Mộc có thể tưởng tượng được cái mặt cợt nhả của kẻ ngồi ở đầu máy tính bên kia, làm hại cậu đang đối mặt với màn hình máy tính lạnh lẽo cũng không tự giác đỏ mặt. Lăng Mộc đóng khung chat không muốn để ý đến hắn nữa, nhắm mắt làm ngơ. Hừ!

Nhưng sau đó Lăng Mộc không thể tập trung làm gì được nữa, chơi trò chơi cũng không yên lòng, xem báo mạng mà đầu vẫn nhớ tới thứ không nên nhớ. Thật ra cậu biết bản thân xảy ra chuyện gì... vì sao lại khác thường như thế..... vì sao lại ma xui quỷ khiến đi mua thứ đồ kia.... Vì sao trong lòng lại hỗn loạn đến

vậy..... Đều do cái tên chủ shop chết tiệt đó tạo ra!!! Vô duyên vô cớ để tên nick Khinh Mộc Phong làm cái gì?! Cậu không phủ nhận vì nhìn thấy cái tên đó mới click chui vào, còn ngây ngốc nói chuyện cùng hắn, trong lòng thậm chí có chút chờ mong! Kết quả khí chất là thứ không phải ai muốn có là có!! Ngẫm lại cũng đúng, nhà học trưởng hình như rất giàu có, cũng rất gia giáo, từng cử chỉ nho nhã lễ độ khiến cho toàn bộ giáo viên, nữ sinh, à không, cứ hễ là phái nữ cũng phải điên cuồng. Sao có thể nói ra những lời lẽ không đúng đắn như tên kia, thậm chí còn bán thứ đồ không thuần khiết như thế. Sao cậu có thể hình dung khuôn mặt đẹp trai của học trưởng với cái tên chủ shop nói chuyện hạ lưu kia là một được chứ. Lãng Mộc vì ý nghĩ kì quái của chính mình mà xấu hổ, thật đúng là điên mới nói chuyện cùng hắn. Rõ ràng trong lòng biết..... học trưởng không phải đồng tính.....nhưng bản thân vẫn có suy nghĩ lệch lạc..... Thật đúng là đã cô đơn lâu lắm rồi..... vẫn chưa tìm được bạn trai..... Đời này cậu chỉ có thể ngây ngốc thầm mến người ta hay sao?!.....

(Khinh Mộc Phong có thể hiểu là khinh thường Lãng Mộc, nhưng cũng có thể hiểu là khi dễ, bắt nạt trong nháy nháy với Lãng Mộc =)))) Hơn nữa hai từ “Khinh Phong” lại là tên anh công, thế nên em Lãng Mộc mới hiểu lầm, mới chờ mong =v=)

Mà Lãng Mộc quả nhiên đoán không sai, nam nhân ở đầu máy tính bên kia đang cười đều nhìn màn hình, nhưng ý tứ quá hàm súc không hiểu nụ cười của hắn có ý tứ gì. Hắn không tắt khung chat đi, hình như biết trước kiểu gì cậu cũng gửi tin nhắn phản hồi lại.

“Tao nói này đại thiếu gia, mày không có việc gì lại ngồi ôm máy tính cười đáng khinh như thế làm gì?!” Thằng bạn thân vừa trở về đã thấy Dương Khinh Phong ôm máy tính cười gian trá, không hiểu sao tự nhiên có sự cảm không tốt lắm.

“Cút!” Dương Khinh Phong liếc mắt khinh thường “Mày mới đáng khinh ấy!”

“Ế, hôm nay buôn bán đắt hàng nhỉ!” Thằng bạn thân nhìn vào tờ giấy ghi đơn đặt hàng rồi lại nhìn cửa sổ khung chat trên máy tính, “Ai, ai thế?”

Dương Khinh Phong không thèm trả lời, chỉ chốc lát sau, máy tính quả nhiên vang lên tiếng báo quen thuộc, Lãng Mộc từ đầu bên kia gửi tin nhắn lại.

Cái đó có tác dụng phụ không? Mặt có tỏ vẻ bình thường.

Bình thường được liệu nào chả có tác dụng phụ đúng không, nếu khó chịu thì chỉ cần uống nhiều nước rồi ngủ một giấc sẽ không sao, đừng dùng lượng lớn quá, nếu không sẽ tiểu nhiều lắm đó...

Đầu bên kia Lãng Mộc mặt đỏ bừng, tự thấy ngu ngốc sao lại đi hỏi hắn vấn đề này a a a!!! Cho dù bản thân đã mua nhưng cũng không thể quay lại hỏi hắn có tác dụng phụ hay không chứ, thật đúng là tự làm bậy không thể sống! Lãng Mộc đập đầu vào gối = =

“Ầy, làm việc chuyên nghiệp nhỉ!” Thằng bạn thân đứng bên cạnh bĩu môi nói.

“Tự nhiên gặp được một nhóc thô con đùa rất vui. Mày đoán xem cậu ta vừa nói tao thế nào?”

“Hả? Nói thế nào?”

“Vô sỉ!”

Ngay khi Dương Khinh Phong phun ra hai chữ “vô sỉ”, thằng bạn đột nhiên không biết giữ hình tượng cười ha hả, còn cười đến thở không ra hơi: “Hahaha..... Tao nói này đại thiếu gia, nhiều năm qua cuối cùng cũng có người nói đúng chân tướng của mày rồi đấy!!! Hahaha..... cười chết tao rồi..... Bé thô con đó đúng là có dũng khí, lời lẽ sắc bén, vô cùng có mắt nhìn! Haha..... không được..... đau bụng chết tao rồi.....”

Nhìn thằng bạn cười thành như thế, Dương Khinh Phong cũng không tức giận, nhìn kĩ có thể thấy miệng hắn nhếch lên một nụ cười đầy ý vị, cậu là người đầu tiên dám nói hắn như thế, không hổ là người mà hắn coi trọng.

...

Lãng Mộc không nghĩ tới ngay ngày hôm sau hàng đã được gửi đến! Khi đó cậu vừa mới kết thúc khóa học về nhà, đồ đã tới ngay cửa. Cậu có chút kinh ngạc, hóa ra bọn họ sống cùng thành phố! Khó trách nhanh

như thế.....

Đột nhiên cảm thấy bại lộ địa chỉ thực của mình đúng là không phải lựa chọn sáng suốt, nếu tên kia không những ngôn ngữ hạ lưu mà còn là biến thái cuồng thì..... Lãng Mộc càng nghĩ càng cảm thấy không còn gì để nói, sức tưởng tượng của bản thân bay xa quá rồi.....

Vốn Lãng Mộc cũng không nghĩ đựng tới thứ đồ kia, nhưng vẫn cảm thấy có chút quái lạ, cộng thêm một chút hưng phấn, thế nên lại mò tới cạnh chiếc hộp đựng.... hình như hơi nặng?..... Có đúng là đồ mình đặt không vậy? Nhưng trên mặt hộp rõ ràng ghi tên cậu mà, nghĩ nghĩ, vẫn nên mở ra thì hơn..... Trước khi mở hộp, Lãng Mộc còn cố ý đóng tất cả cửa sổ lại....

“Cái gì thế này?” Lãng Mộc nhìn hộp đựng tinh xảo bên trong, thấy có chút lạ. Xung quanh được bọc mềm rất cẩn thận, trên mặt hộp hình chữ nhật chằng chịt tiếng Anh có dán một tờ giấy nhỏ, chữ viết cứng cáp phóng khoáng cực đẹp mắt, thật sự khiến người ta cảm nhận được từng câu nói thông qua mặt chữ.

Đây là quà tặng nhỏ cho bạn nhé, cứ bình tĩnh mà hưởng dụng nha!!

~~Chậc ~ bạn công vô sỉ thực sự luôn Σ(° °|||)

3. Chương 3

Hả? Đồ tặng kèm còn lớn hơn cả đồ cậu mua?! Lãng Mộc nghi hoặc, tuy rằng cậu không có nhiều tiền, cũng không phải là người biết nhìn hàng, nhưng đây đúng là đồ nhập khẩu đó. Mua sản phẩm trong nước lại được tặng đồ nhập khẩu? Đầu năm nay có nhiều chuyện tốt đến vậy chắc? Thế là Lãng Mộc không thèm nhìn tới đồ tình thú mà mình bỏ tiền ra mua ở phía dưới, chỉ muốn biết trong hộp này chứa thứ gì.

Sau khi mở ra, đập ngay vào mắt là một hộp quà được thắt nơ cẩn thận, bên trên ghi kí hiệu gì đó, “8 inches”? 8 tấc? Cái quái gì thế này? Lại tiếp tục nhìn xuống dưới.... “Dark Chocolate Cock”..... thuật ngữ phức tạp này khiến một Lãng Mộc đơn thuần không thể hiểu nổi, trong lòng có dự cảm bất hảo, cảm thấy trong hộp này chắc chắn không chứa chocolate đen đơn giản như thế.... Cho nên cậu cũng không cố nhìn nữa mà trực tiếp mở hộp ra xem bên trong giấu thứ quái quỷ gì.

Nếu có từ ngữ nào có thể hình dung được tâm tình Lãng Mộc lúc này, thì đó chính là khiếp sợ tới hóa đá, sau đó chuyển qua mặt đỏ tai hồng giận dữ cùng xấu hổ..... Đây....đây..... nhất định là cậu nhìn nhầm rồi..... Sống 18 năm trời lần đầu tiên Lãng Mộc nhìn thấy một phân thân khác không phải của mình! Nó làm bằng chocolate, màu sắc không phải thuần trắng, cũng không phải đen hoàn toàn mà đã được phối thêm được liệu ra màu nâu đậm, ngay cả đường gân trên bề mặt cũng được làm rất sống động, đầu đỉnh cực lớn, cán gây trướng kiện, không khác nào chỗ đó của nam nhân khi cương! Hơn nữa hình như chiều dài cũng phải tới 20cm..... Trong não Lãng Mộc nhanh chóng nhớ tới dòng chữ 8 inches in trên mặt hộp, trời đất, hơn 20cm đó!! Vốn nghĩ thước kẻ dài 20cm cũng bình thường, nhưng chỉ khi nhìn tận mắt mới cái thứ 20 cm này thật hùng vĩ..... AHHHH..... Mình đang nghĩ cái quái gì thế này?!! Lãng Mộc hận không thể chui luôn vào mặt đất cho xong!!

BỘP một phát đóng nắp hộp lại, mặt Lãng Mộc vừa nóng vừa đỏ. Hử sao có thể tặng cậu thứ đáng khinh thế này..... Chocolate làm thành hình..... Chắc chắn không phải để tự an ủi.... vậy không lẽ nào.....muốn cậu ăn nó??

Ý thức được bản thân vừa nghĩ tới hình ảnh cực hạ lưu, Lãng Mộc xấu hổ cùng giận dữ đến bật khóc. Chết tiệt, cậu bắt đầu có cảm giác rồi....

...

[Ding Dong]

Lãng Mộc vừa mới onl, một tin nhắn đã nhảy tới.

Thân, đã nhận được đồ chưa? ^^

Tưởng tượng tới cái hộp chocolate kia, Lãng Mộc xấu hổ tắt khung chat đi. Đại khái gần 10 phút sau, bên kia lại gửi tới 1 tin nhắn.

Vừa mới hỏi nhân viên bên công ty chuyển phát nhanh, bạn nhận được hàng rồi nhĩ. Đúng rồi, có thích quà tặng kèm không? Bạn có thể ăn hoặc cho bạn trai xem nha, tôi tin bạn trai bạn chắc chắn sẽ nổi thú tính. Hi hi ~ bên trong chocolate còn có nhân đó, nếu bạn liếm bên trên sẽ chảy ra bơ sữa màu trắng giống như dịch thể của nam nhân. Bạn có thể tưởng tượng đến cảnh mình đang mút cái đó của bạn trai, liếm dọc theo chiều dài phân thân, rồi dùng cái lưỡi hồng hồng hút sạch chất lỏng màu trắng.....sau đó lại dùng lực hút.....

Anh cảm đi được không!! Đồ hạ lưu vô sỉ!!

Toàn thân Lãng Mộc đã phỉếm đỏ, cậu ôm chặt chần chui vào góc giường, trời ạ, trời ạ, cậu vừa mới nghĩ ra cái gì vậy?! Nhìn những lời hằn ta viết, lúc đó...lúc đó....cậu lại tưởng tượng ra hình ảnh bản thân đang kiểm nơi ấy của học trưởng!! Trời ạ.....

Hửm? Thân, bạn lại tức giận sao? Tôi sao có thể vô sỉ được chứ? Chẳng lẽ không đúng sao..... Đây là tình thú đó, bạn trai bạn nhất định sẽ thích!

Tình thú cái lông! Chỉ có anh thích cái này thì có! Bạn trai anh thường xuyên làm thế với anh đúng không?! Mấy người tự liếm của nhau đi! Không cần phải diễn cho tôi xem!! Lãng Mộc lần đầu tiên thực sự bạo phát, diễn hình cho việc hoàn toàn đã bị kích thích, không chút nghĩ ngợi ném tên kia vào sổ đen, sau đó tắt máy tính. Đợi đến khi cương quyết làm xong hết thủy, cậu vẫn chưa thể bình tĩnh trở lại, hai má nóng bừng đủ luộc chín một quả trứng chim. Không biết cái cảm giác êm ả trong lòng là gì nữa, nghĩ đến những lời mà tên kia nói, lại nhớ tới hình ảnh dơ bẩn với học trưởng ban nãy, cậu hận tới mức không thể chìm đầu vào bồn cầu cho chết luôn.

Lãng Mộc cứ thế cảm thấy thẹn và giận dữ, trùm chăn lẩn qua lẩn lại trên giường, thân thể phát nhiệt, hai má cũng đỏ ửng, biết rõ không nên nhưng trong đầu tràn ngập hình ảnh của học trưởng..... Không biết nơi đó của anh ấy có lớn giống thứ kia hay không..... Không biết anh ấy có thích được người khác liếm không nhĩ..... A a a..... Lãng Mộc, mày nhất định phát điên rồi!!

Đúng lúc này, di động đột nhiên vang lên, Lãng Mộc đang rơi vào tình trạng tâm tình cực kì hỗn loạn, căn bản không muốn bắt máy, dù sao chiều nay cũng không có tiết, cậu chỉ muốn thu lu trên giường thôi. Nhưng đầu dây bên kia hình như vẫn cố bám riết không tha, tiếng chuông điện thoại vang lên không ngừng. Lãng Mộc bất đắc dĩ đành phải chui ra khỏi chăn, cầm lấy chiếc di động đang rung bần bật trên bàn.

Dãy số lạ...

“Alô?” Lãng Mộc bắt máy, thuận tiện lẩn trở lại giường.

“Xin hỏi, đây là số của Lãng Mộc đúng không?” Một giọng nam cực quen tai truyền tới, ý vị tràn ngập tình tứ, không biết sao vừa nghe thấy giọng nói của người này, tim Lãng Mộc như bị gõ mạnh một nhát, loạn nhịp đập thùm thụp.

“Xin hỏi anh là...?” Xác định đầu dây bên kia không phải là bạn học, Lãng Mộc không khỏi có chút kì quái, hơn nữa thanh âm này hình như.....giống với người nào đó mà cậu biết....

“À.....tôi là Khinh.....Mộc Phong.....”

Khinh.....Mộc Phong? Là cái tên biến thái đó?!!!! Sao hần có được số điện thoại của cậu vậy?? Lãng Mộc giật mình bật dậy, hỏi ra một câu cực kì ngu ngốc: “Sao anh lại có số điện thoại của tôi?”

~Khuyến mãi thêm hình ảnh của Dark Chocolate Cock ~ Aaaaaa ~ bạn công quá biến thái

Lúc đầu cũng chẳng định tìm hiểu, cơ mà khá là tò mò có loại chocolate này sao, thế là mềnh search gg thần thánh và ra được đồng hình đau tim này ế. Mềnh đã vốn không thuần khiết cho lắm, giờ càng tối như mực hơn ()

4. Chương 4

Note: Vì sang chap này mềnh muốn tăng tiến thêm độ bựa của bạn công, hơn nữa hai người cũng sắp đụng nhau ngoài đời thực rồi nên thay đổi cách xưng hô T_T

Quả nhiên đối phương khẽ cười một tiếng: “Haha, thân ái, em nghĩ sao tôi lại có?”

Thân.....thân ái?!! Hẳn dám gọi cậu là thân ái?!!

“Ai.....ai là thân ái của anh hả?!”

“Là em đó!”

Mặt Lăng Mộc lại ửng hồng vì lời đùa giỡn của tên nào đó. Cái tên biến thái không có tiết tháo này!! Trên mạng thì gọi “thân” cũng chẳng sao, nhưng dùng “thân ái” thì tùy tiện quá rồi đó!! Rốt cuộc thì tên này có vấn đề không vậy?!..... Người nào đó vẫn chưa ý thức được bản thân cũng gặp vấn đề, để ý một chủ shop qua mạng quá mức cần thiết..... Tuy nhiên lúc hắn nói những chữ kia, thanh âm trầm ấm thật khiến người ta động tâm.....

Thấy đầu dây bên kia thật lâu vẫn không nói lời nào, Dương Kinh Phong nhếch mép cười, tiếp tục đùa giỡn: “Lúc em trả tiền, trong tư liệu dĩ nhiên phải ghi số điện thoại, bằng không sao anh có được chứ... Ngốc nghếch!”

Một câu ngốc nghếch khiến cho mặt Lăng Mộc vốn ửng hồng càng nóng đỏ hơn, con nai con trong lòng càng được dịp chạy loạn. Cái ngữ khí vừa trêu đùa lại có chút yêu chiều này..... Là do cậu lỗi giác sao..... Bản năng cảnh báo cậu không nên nói chuyện với tên nguy hiểm như thế này nữa....

“Anh.....anh gọi điện cho tôi làm gì?!” Vừa mới nãy quả thật ngỡ ngàng vô cùng, mãi đến giờ cậu mới nhớ ra phải hỏi mục đích hắn gọi tới....

“Vì em ném anh vào sổ đen!”

Chỉ vì lý do này?? Lăng Mộc thiếu chút nữa bạo phát, không vote down cho hắn thì cậu đúng là đồ ngu mà! Đúng rồi, cậu sẽ vote down! Lát nữa nhất định sẽ comment phê bình, sau đó tặng hắn một nhát vote down! Trong lòng Lăng Mộc đã có chủ ý.

“Em định vote down cho shop anh hả?!” Đầu bên kia lại vang lên giọng nói cợt nhả của tên nào đó, tâm tư bị đoán trúng khiến Lăng Mộc chợt dạ không nói gì nữa, người nọ bật cười: “Cũng không sao, cho anh vote down cũng không vấn đề gì. Nhưng em có thể thử thứ anh gửi tới đây, dùng rất được!”

Lại tới nữa!!! “Tôi không biết dùng thứ đó!!” Lăng Mộc tức giận gào lên.

“Hahaa....” Đối phương cười thành tiếng, có vẻ vui vẻ lắm, thanh âm dịu dàng mê người, không những thế còn mang theo chút ái muội: “Thế nhưng anh cảm thấy thứ đó hợp với em lắm nhé, bé thỏ đáng yêu!!”

“Ai là bé thỏ đáng yêu.....”

“Không đáng yêu sao lại đưa anh vào sổ đen chứ. Anh kết bạn lại rồi đó, lập tức lên xác nhận đi”.

Nói xong không để cậu kịp phản ứng, hắn lập tức tắt máy. Giọng điệu trêu đùa nhưng cũng tràn ngập chuyên chế, chờ đến khi Lăng Mộc bình tĩnh, cậu đã ngồi trước máy tính, xác nhận thêm hắn làm hảo hữu. Aish, thật sự điên mất rồi! Cậu vì cái gì mà phải nghe theo lệnh của hắn chứ?!! Lăng Mộc hối hận cực điểm, cuối cùng cũng nhớ đến việc cho shop của hắn vote down.

Bụp bụp đánh ra một đồng những lời vu cáo hãm hại như: “Thái độ bán hàng không đúng đắn, hành vi không đáng hoàng.....” cùng vô vàn hăm bà làng những lời gây tổn hại danh tiếng xong, cậu quả quyết nhấp xác nhận gửi đi. Hừ, shop của hắn ngay cả một comment trung bình cũng không có chứ đừng nói là kém bình, nhưng bây giờ sẽ ngay lập tức có một cái kém bình của cậu, trong lòng Lăng Mộc bùng lên cảm giác thỏa mãn.

Mà ở nhà bên kia, thằng bạn tốt của Dương Kinh Phong khi mở tủ lạnh mới phát hiện thiếu mất món đồ nào đó, nhất thời tò mò chạy lại hỏi:

“Tao hỏi này, cái hộp mỳ mua từ Barcelona Flanagan về đâu mất rồi?”

“Tặng rồi!”

“Hả?!! Tặng ai??” Thằng bạn thân hóa đá.

“Hahaa....tặng bé thổ đáng yêu lần trước đó!”

Thằng bạn thân thiếu chút nữa phụt nước: “Mày sẽ không thật sự.....chứ hả??”

“Tao nói giả lúc nào, đúng rồi, tao đang muốn tìm một người, giúp tao tìm đi...”

※

Ngoài ý muốn chính là sau vụ gọi điện thoại tới, tên biến thái đó đã không còn quấy rầy cậu nữa, mà vote down cậu viết vô cùng quá sự thật kia cũng được xét duyệt thông qua, thậm chí còn để ngay trang nhất.... Lãng Mộc có chút buồn bực, thật đúng là không hiểu tên chết tiệt kia muốn gì, nhưng ngẫm lại...có lẽ vẫn nên quên đi thì hơn.

Mỗi ngày, nếu không có tiết trên lớp, Lãng Mộc sẽ tới thư viện xem sách. Ngoại trừ việc chăm chỉ học tập thì còn nguyên nhân khác, ấy là có thể nhìn thấy học trưởng ở đó. Thật ra thế giới của cậu và học trưởng hoàn toàn khác nhau, khi cậu mới là sinh viên năm nhất thì học trưởng đã học năm ba, trước kia hai người cũng học cùng trung học nhưng lại không chung ban. Trong buổi tiệc năm cấp ba, Lãng Mộc vừa nhìn thấy học trưởng đã nhất kiến chung tình, mãi cho đến khi học trưởng vào đại học cậu vẫn thích hần, cho nên mới không do dự, cố gắng đạt thành tích tốt để thi vào trường đại học này. Rõ ràng hai người chưa nói chuyện một lần nào, chỉ có cậu đơn phương dõi theo hần từ xa, chỉ cần nhìn thôi cũng khiến cậu vui vẻ lắm rồi. Giống như hiện tại, mới nhìn bộ dáng tĩnh lặng đọc sách của học trưởng thôi cũng khiến tim Lãng Mộc đập thình thịch liên hồi, nhưng khi nhìn cô nàng xinh đẹp ngồi cạnh học trưởng, ánh mắt cậu tối lại. Cậu không dám tới gần, thậm chí còn cố ý chọn góc khuất không ai để ý, thầm lặng dõi theo hần.

Mãi cho đến khi học trưởng đã rời đi, Lãng Mộc vẫn còn ngây ngốc nhìn chăm chăm vào vị trí hần vừa ngồi, nghĩ đến hơi ấm dịu dàng tỏa ra từ người ấy, mặt không tự giác nóng bừng.

Trên đường trở về, điện thoại Lãng Mộc đổ chuông, vừa nhìn thấy số của đứa bạn, cậu vội vàng bắt máy.

“Alô, Tiểu Mộc hả!”

“Có chuyện gì thế?”

“Ừm, tớ muốn nhờ cậu một việc...”

“Cậu nói đi”.

“Cậu đang thuê phòng một mình đúng không? Việc này..... anh tớ có một người bạn rất thân đã thuê nhà ở bên ngoài từ lâu, nhưng mấy ngày hôm nay phòng của anh ấy phải sửa lại, trong kí túc cũng không còn giường trống nữa.... Thế nên muốn ở tạm nhà cậu một thời gian.....được không? Yên tâm, anh ấy nói có thể chia đôi tiền nhà với cậu”.

~~Bạn công bắt đầu tấn công rồi *tung bông* (^ ^)

5. Chương 5

Lãng Mộc nhú mày, thật ra cậu không có thói quen ở cùng người khác, ngoại trừ tính hướng khác thường thì tính cách của cậu cũng hơi hướng nội, đương nhiên là chỉ nội liếm với người ngoài thôi, thế nên lúc trước cậu mới ra ngoài thuê phòng mà không ở trong kí túc xá. Hiện giờ thằng bạn nói có người muốn ở cùng ít ngày, cậu nhất thời không biết làm thế nào cho phải.

“Yên tâm đi, anh ấy sẽ không làm ảnh hưởng tới cậu đâu, nhà cậu thuê lúc trước không phải còn dư một phòng sao? Anh ấy nói chỉ cần một gian là tốt rồi, thật ra cũng chỉ để ngủ thôi, còn ăn uống thì anh ấy sẽ giải quyết ở bên ngoài. Tiểu Mộc Mộc, cậu coi như là giúp tớ đi.....” Bạn bè nhiều năm sao có thể không hiểu tính cách của Lãng Mộc chứ, thế nên nhanh nhạy nói ra vấn đề khiến cậu băn khoăn. Quả nhiên Lãng Mộc do dự, cậu là người chỉ cần có chút xao động thì rất dễ bị người khác thuyết phục.

※

“Học....học trưởng?” Lãng Mộc trợn to mắt nhìn người đang đứng trước cửa, khiếp sợ lắp bắp không nên lời, cậu có chết cũng không nghĩ tới, người mà thằng bạn nhắc đến lại là Dương Khinh Phong.

“Hửm? Hai người quen nhau hả?!” Bạn Lăng Mộc đứng bên cạnh ngạc nhiên hỏi, thật ra lần này vội vã như thế cũng vì bị ông anh hối thúc, đến chính cậu cũng không hiểu tại sao anh mình lại biết Lăng Mộc thuê nhà ở một mình, thậm chí còn bắt cậu ra mặt nhờ vả, lúc đầu cậu từ chối do lo lắng với tính cách của Tiểu Mộc sẽ không bao giờ đồng ý, nhưng bị ông anh tra tấn cả một đêm, cuối cùng không chịu được đành đầu hàng.

“À.....không.....” Lăng Mộc phủ nhận, mặt còn không tự giác ửng hồng, mãi mới phun ra thêm một câu: “Đây là hội trưởng tiền nhiệm của hội học sinh trường chúng ta mà, mọi người trong trường đâu có ai là không biết”.

“Cũng đúng!” Đứa bạn đứng một bên gật đầu không nghi ngờ gì hết. Nhưng Dương Kinh Phong đứng ngoài cửa đã hiểu rõ, hắn nhìn vẻ hoảng hốt của bé thỏ, khóe miệng nhếch lên nụ cười gian trá mà không ai phát hiện được. Trong lòng tính toán, không ngờ thằng bạn vô dụng của hắn làm việc cũng rất mau lẹ.

Thật ra Dương Kinh Phong cũng không mang theo nhiều đồ, chỉ có một cái máy tính, hai thùng bia cứng cỡ trung bình và một vali quần áo. Nhìn bề ngoài chẳng ai biết bên trong thùng là cái gì, nhưng Lăng Mộc đơn thuần lại nghĩ nó đựng đồ dùng hàng ngày và sách vở nên không để ý nữa.

“Sao cậu không nói sớm cho tớ biết người tới là học trưởng?!” Thừa dịp Dương Kinh Phong đang thu dọn đồ, Lăng Mộc lôi thằng bạn chết bầm qua một bên nhỏ giọng chỉ trích.

“Hả? Tớ vẫn chưa nói à?! A a, hôm qua lúc cậu đồng ý xong ngay lập tức đã ngắt máy, tớ còn chưa kịp nói, hơn nữa cậu cũng không hỏi, hoàn toàn tỏ vẻ không quan tâm người tới là ai còn gì!”

Nếu là người khác thì đương nhiên không quan tâm! Lăng Mộc thầm nói trong lòng. Hoàn toàn không nghĩ tới người tới ở nhờ lại là học trưởng. Nghĩ đến những ngày tháng sau này được “ở chung” cùng học trưởng, cậu không nhận được thẹn thùng cùng chút bối rối. Thằng bạn chết toi đứng cạnh còn tưởng cậu đang bực bội nên vội vàng mở miệng: “Cậu yên tâm, phỏng chừng anh ấy chỉ ở khoảng 2 tuần thôi, hơn nữa trong thời gian ở lại cũng chịu nửa tiền nhà với cậu mà!”

“Không phải vấn đề này!” Lăng Mộc bắt đầu nhìn đứa bạn ngốc nghếch.

.

.

.

Ày, nói chung thì cứ như thế, cuộc sống của tiểu bạch thỏ với đại hôi lang chính thức bắt đầu rồi.

“À....cái này....muộn vậy rồi.....anh định đi ra ngoài sao?”

Lăng Mộc giờ mới phát hiện khi nói chuyện người mình thích sẽ hồi hộp tới mức nào, cố gắng tỏ ra bình thường một chút, nhưng đôi mắt mở lớn đang đầy hốt hoảng đã tố cáo cậu mất rồi.

“Ừm, đúng vậy, anh ra ngoài ăn cơm” Dương Kinh Phong nhẹ cười, mỗi một chữ nói ra đều mang theo phong vị tao nhã, kết hợp với chiếc áo sơ mi trắng thuần đơn giản càng toát lên vẻ quý phái, đây là lần đầu tiên Lăng Mộc được nhìn hắn ở cự li gần như thế.

“À thì....ừm...em làm cơm rồi....nếu không chê, anh ăn cùng em nhé!” Cảm giác được tầm mắt nóng bỏng của đối phương, Lăng Mộc càng thêm bối rối: “....ra ngoài quán ăn mãi cũng không tốt, đồ ăn bên ngoài không được sạch sẽ.....nếu anh không chê thì....”

“Đương nhiên không chê rồi!” Lăng Mộc còn chưa nói hết câu, người nào đó đã cực kì cao hứng ngồi xuống, ý cười hiện cả trong mắt nhìn cậu nhóc nhỏ con đang cúi gằm mặt, không dám nhìn mình, cánh tai còn nhuộm một màu hồng khả nghi. Càng nhìn càng có cảm giác muốn chà đạp, nhưng hắn biết giờ vẫn chưa phải là thời điểm thích hợp.

“Ah.....để em múc canh cho anh!” Không nghĩ hắn lại đồng ý nhanh thế, Lăng Mộc cực vui vẻ. Cậu biết Dương Kinh Phong vốn là đại thiếu gia, dù đã ra ở riêng nhưng vẫn có đầu bếp đi theo làm cơm, mà bản thân cậu chỉ biết làm những món ăn đơn giản bình thường, cứ tưởng hắn sẽ chướng mắt ghét bỏ chứ. Có lẽ

bạn cậu nói cậu không thích bị quấy rầy nên hẳn mới không mang theo đầu bếp riêng, thậm chí còn đưa ra phương án dùng cơm bên ngoài.

“Tay nghề của em thật tốt!” Dương Kinh Phong thật lòng nói, thật ra hẳn có chút bất ngờ, không nghĩ tới bé thỏ nhỏ lại biết nấu cơm, tuy chỉ là những món ăn bình thường, không cầu kì như trong nhà hàng nhưng rất có hương vị gia đình.

“Cám ơn!” Lăng Mộc đỏ mặt, được người mình thích khen khiến cậu khó giữ bình tĩnh “Vì em đã quen sống một mình từ nhỏ nên.....mới biết nấu cơm”.

Dương Kinh Phong gật đầu, cũng không nói thêm gì nữa. Lăng Mộc càng không dám nhìn thẳng vào hẳn, tim đập thình thịch, còn không biết đồ ăn mình nấu có mùi vị chi nữa.

“Cái này....chuyện tiền thuê nhà, thật ra chỉ là ở nhờ vài hôm, cũng đúng lúc còn phòng trống không dùng tới, nên.....” Thực ra Lăng Mộc cũng đã nghĩ dù bất kì ai tới ở cũng không lấy tiền nhà.

“Như vậy sao được! Cho dù ăn không phải trả tiền, nhưng tiền nhà em cũng không thu thì anh thấy rất khó xử!”

Không lay chuyển được hẳn, Lăng Mộc đành phải sửa lại: “Vây năm mươi năm mươi nhé.....”

6. Chương 6

Ăn cơm trưa xong, Lăng Mộc đi rửa bát, Dương Kinh Phong ngồi trên ghế sofa ở phòng khách nhìn xung quanh, thật sự là quá nhỏ, không thể bằng nổi nhà hẳn đang ở hiện tại, toàn bộ căn phòng chắc chỉ bằng phòng khách nhà hẳn, không biết phòng ngủ của cậu trông như thế nào nhỉ..... Dương Kinh Phong đột nhiên có chút chờ mong.

Bé thỏ nhỏ kia đáng yêu không khác nào tưởng tượng của hẳn, thật ra với một kẻ sắc bén như Dương Kinh Phong, hẳn sao có thể không nhận ra ánh mắt nóng bỏng luôn dõi theo hẳn ở trường chứ, huống chi ánh mắt đó lại chính là của người hẳn để ý, có thể nói lần chat trên taobao hôm trước chính là một cơ duyên xảo hợp, vừa nhìn tên nick cậu dùng hẳn đã chắc chắn trăm phần trăm đây chính là cậu. Hẳn biết cơ hội cuối cùng cũng tới, vậy thì trước tiên phải trên chộc cậu một chút đã. Nhìn cậu đáng yêu thế này mà lúc tức giận cũng tặc mao (xù lông) lắm ấy, hẳn vừa bất ngờ, tâm can càng thêm ngứa ngáy, cho nên mới khẩn cấp nghĩ cách muốn đặt cậu dưới thân, hung hăng xuyên nát nơi ấy của cậu, khi dễ đến khi cậu khóc xin tha thứ mới thôi. Dựa theo kế hoạch lần này, thực ra nhà hẳn có sữa chữa gì đâu, đó chỉ là lấy cớ thôi, hẳn muốn tìm cách vào nhà cậu ở, sau đó làm thịt luôn con thỏ nhỏ là cậu ấy.

“Nếu anh khát thì lấy đồ uống trong tủ lạnh nhé, em có để nước trái cây trong đó!” Lăng Mộc thấy hẳn chưa về phòng ngủ mà vẫn ngồi ở phòng khách liền đi ra nói. Trên người cậu còn mặc tạp dề màu xanh nhạt, bộ dáng chẳng khác nào vợ hiền, Dương Kinh Phong nhìn cậu lúc này cũng khó mà tưởng tượng ra được thời điểm cậu tặc mao, lúc ấy nhất định đáng yêu chết mất.

Nghe cậu nói đã pha nước cam, Dương Kinh Phong mới phát hiện trên bàn ăn có để một chiếc máy ép, là loại máy cũ, phải dùng tay nén chặt mới ép được, dùng loại này vừa lao lực lại vừa không ép được nhiều nước. Hẳn nhăn mặt nói: “Sao không mua loại máy ép chạy bằng điện, như thế sẽ tiện hơn?!”

“À.....cái này....rất đắt, em ở một mình nên cũng không cần thiết lắm, hơn nữa ép bằng tay và ép bằng máy hương vị không giống nhau đâu, ép thế này tự nhiên nhất, anh ném thử chút xem!”

Dương Kinh Phong ngạc nhiên, không nghĩ tới cậu nhóc hiền lành này lại cẩn thận tới mức đó. Hẳn đứng lên đi tới mở tủ lạnh, bên trong cũng không để nhiều đồ, cho nên chỉ cần liếc mắt một cái hẳn cũng có thể nhận ra chiếc hộp quen thuộc, đó không phải là..... (Mây: mọi người biết là gì không? *cười đều*)

“Đây là gì vậy?” Dương Kinh Phong lấy chiếc hộp ra, giả bộ mù mờ hỏi, Lăng Mộc vốn đang đỡ tay, nhưng vừa thấy thứ hẳn cầm, vội vàng lao tới.

“Không, không có gì..... chỉ là đồ mà bạn em để nhờ thôi!” Có lẽ là chột dạ nên Lăng Mộc không cất lại chiếc hộp vào tủ lạnh như bình thường, mà giật lấy giấu ra sau lưng, hoàn toàn không biết bộ dạng lúc này của mình vô cùng khả nghi. Dương Kinh Phong cười cười nhìn vẻ lo sợ của Lăng Mộc, hẳn không nhìn

lầm, bên trong chiếc hộp kia chắc chắn là gậy Chocolate mà hần tặng, chỉ là không ngờ cậu lại cho vào tủ lạnh để tránh thời tiết nóng bức làm hỏng, quả nhiên bé nhỏ còn đáng yêu hơn cả tưởng tượng của hần.

Lăng Mộc bối rối không biết phải làm sao, đành phải cúi thấp đầu không dám nhìn hần. Thực ra cậu muốn vứt nó đi lắm ấy, nhưng nếu nó bị người khác nhặt được thì không tốt chút nào, thế là cậu đành phải bỏ vào tủ lạnh, rồi sau lại quên mất..... Hôm nay lúc pha nước cam cho học trưởng cũng hoàn toàn quên luôn trong tủ lạnh còn có thứ không thể cho người khác biết!!

.

.

.

Trở lại phòng, Lăng Mộc hít một hơi thật sâu, sau đó mở khung chat ra.

Tôi muốn trả lại hàng, chưa đến một tuần chắc vẫn trả lại được chứ nhỉ? Nếu không phải thật sự bắt đắc dĩ, Lăng Mộc cũng không muốn nói chuyện với tên chủ shop kia nữa. Nghĩ đến học trưởng đang ở ngay cách vách, cậu có cảm giác bí mật của mình thật dơ bẩn. Nhưng chỉ cần tưởng tượng lại cảnh học trưởng cười với cậu hôm nay, cậu vẫn không tự giác đỏ mặt.....

Thân, sao lại muốn trả lại vậy? Đối phương trả lời vẫn giữ thái độ rất tốt, nhưng Lăng Mộc lại cảm thấy hần đang rất khó chịu.

Tôi không cần dùng nó, để ở nhà cũng vô dụng nên muốn trả lại cho anh, nếu anh cảm thấy không được thì có thể không cần trả tôi tiền! Lăng Mộc muốn giải quyết mọi chuyện thật nhanh mà không nghĩ đến hành động hiện giờ của mình kì quái biết chừng nào. Làm gì có ai mua hàng về xong lại cảm thấy không thích dùng rồi trả hàng, thậm chí không cần lấy tiền lại.

Qua thật lâu bên kia vẫn chưa trả lời, mãi đến khi Lăng Mộc nghĩ hần sẽ không đáp lại nữa thì đầu bên kia phát tới một câu Sao em có thể biết em sẽ không cần dùng tới nó nữa chứ? Thuốc đã dùng thử chưa? Có lẽ bạn trai em rất chờ mong một màn chat ML (chat ***) nóng bỏng giữa em với anh ta đấy, còn Chocolate nữa, đó là đồ hiếm mà bạn anh mang từ Barcelona Flanagan về, mang tặng cho em đã lỡ lắm rồi đó. Em có thể ăn nó trước mặt bạn trai, giả động tác khẩu giao hấp dẫn anh ta, anh cam đoan anh ta nhất định sẽ nhìn không nổi...

Tôi không có bạn trai!

Như vậy sao?..... Vậy nếu có người thích thì cũng nên thử dùng để quyến rũ người đó đi. Chờ tới khi em dùng rồi mà vẫn không thích thì có thể trả lại...

...

Cứ như vậy, Lăng Mộc lại dao động một lần nữa.

Sau mấy ngày tâm tình tựa hồ đã bình tĩnh trở lại, hai người sống cùng cũng không còn khách khí như hôm đầu tiên nữa. Hiện giờ, Dương Kinh Phong mỗi ngày đều ăn cơm cùng Lăng Mộc. Vì muốn giảm bớt gánh nặng cho mẹ, Lăng Mộc đã đi làm thêm ở một siêu thị nhỏ cạnh trường, đôi khi về nhà muộn, Dương Kinh Phong vẫn sẽ chờ cậu. Cuộc sống như thế làm cậu có cảm giác hai người như đang kết giao, nếu không nhớ đến chuyện học trưởng có bạn gái thì cậu vẫn còn ảo tưởng nhiều hơn thế. Hơn nữa, nếu tên chủ shop biến thái kia dùng quấy rầy cậu thì cuộc sống hiện giờ của cậu đã càng hoàn hảo.

Một tuần trôi qua rất nhanh, ngay đến khi Lăng Mộc nghĩ thời gian học trưởng ở lại nhà mình không còn lâu nữa mà đau lòng thì một chuyện đã xảy ra...

7. Chương 7

Một tuần nay Lăng Mộc luôn sống trong tâm trạng khẩn trương cùng chờ mong, mỗi buổi sáng rời giường có thể nhìn thấy thân ảnh của học trưởng, nhất là lúc hần mới tỉnh ngủ, cúc áo ngủ bung hơn nửa, mơ hồ có thể nhìn rõ cơ ngực bên trong, quả thực khiêu gợi chết đi được, nhìn qua cũng biết đáng người học trưởng rất đẹp..... Lần nào Lăng Mộc cũng cảm thấy hô hấp dồn dập, tim đập gia tốc khi nhìn thấy cảnh

ấy. Mỗi ngày cùng học trưởng ăn cơm khiến cậu có cảm giác vô cùng hạnh phúc, nhưng mặt ngoài vẫn phải giả bộ bình tĩnh. Ngày nào cũng đau đầu suy nghĩ xem sẽ nấu món nào, hôm qua vừa ăn món đó xong hôm nay học trưởng nhất định không muốn ăn nữa, hôm nay học trưởng ăn hơi ít, có phải do cậu nấu nhạt quá không? Lăng Mộc lần đầu tiên cảm thấy bản thân chẳng khác nào cô vợ bé nhỏ của hân, nhưng còn cách nào khác đâu, ai bảo cậu thích học trưởng đến thế.

Buổi tối hôm nay cũng giống như mọi hôm, Lăng Mộc nhìn đồng hồ, đã gần đến giờ rồi, thế là gấp cuốn sách đang đọc dở lại, cầm mấy quả cam đi vào bếp. Mấy hôm nay, cứ vào tầm giờ này, cậu sẽ chuẩn bị một đĩa hoa quả tươi cho hân, đôi khi là táo, ô mai, có lúc là cam hoặc vài loại quả khác. Lăng Mộc cẩn thận bổ thành từng miếng, xếp lên chiếc đĩa trắng ngon mắt rồi mới bưng đến phòng học trưởng. Cậu biết học trưởng rất thích ăn hoa quả, nhưng cũng giống như nhiều nam sinh khác, nếu phải tự tay làm thì thà rằng không ăn cho xong, bởi vì rất phiền, còn nếu có người làm cho thì nhất định sẽ ngoan ngoan há miệng chờ ăn. Học trưởng dù có là người như vậy thì Lăng Mộc vẫn rất sẵn lòng hầu hạ hân.

“Học trưởng, là em, anh có ở bên trong không?” Lăng Mộc có chút hồi hộp gõ cửa. Cậu không biết vì sao mình phải vội vàng như thế, thật ra từ đó đến giờ cậu chưa vào phòng học trưởng lần nào, học trưởng cũng chưa bao giờ để cậu tùy tiện đi vào cả, cho nên mỗi lần đến tìm hân cậu chỉ đứng ngoài, có gì muốn nói cũng đều nói ngay ngoài cửa, đưa hoa quả tới thì hân chỉ nhô đầu ra cười, nhận đĩa quả, nói cảm ơn rồi sập cửa lại, chưa từng mời cậu vào dù chỉ là câu mời khách sáo. Tuy rất muốn biết học trưởng ở trong phòng làm gì, nhưng Lăng Mộc mãi vẫn không gom đủ dũng khí, mà cũng không thể không biết xấu hổ nói mình muốn vào, không hiểu nổi đây là nhà cậu hay nhà hân nữa. Kì thật cậu vẫn canh cánh trong lòng chuyện này, học trưởng sẽ không phải là người có tính cảnh giác với người ngoài quá cao đấy chứ..... Mà bản thân cậu lại không thể tiến vào nội tâm hân.

Đợi một hồi lâu những vẫn không thấy ai mở cửa, cũng không thấy có tiếng động gì hết, Lăng Mộc cảm thấy có chút kì quái, thế là lại gõ cửa lại lần nữa, vẫn không có tiếng trả lời, lạ thật, học trưởng không có ở bên trong sao? Muộn thế này rồi mà hân vẫn còn ra ngoài? Hay là đã xảy ra chuyện gì rồi? Lăng Mộc biết học trưởng cũng không hay ngủ sớm, cho nên không nghĩ hân đã ngủ. Nội tâm bùng lên cảm giác lo lắng.

Theo bản năng Lăng Mộc vội mở tay cầm, lúc này mới giật mình phát hiện cửa không khóa!

“Học trưởng, anh có ở bên trong không?”

“Học trưởng, em vào nhé!” Lăng Mộc gõ cửa vài cái nhưng vẫn không có người đáp lại, trong lòng thật sự lo lắng, thế là chậm rãi đẩy cửa ra.

Cửa vừa hé mở, Lăng Mộc giật mình ngây ngốc nhìn bên trong. Đây vẫn là căn phòng cậu dọn cho học trưởng vào ở sao, lúc trước chỉ có một chiếc giường, một tủ quần áo cùng một bộ bàn ghế, ngoài ra không có thêm trang trí gì nữa. Nhưng hiện giờ bên trong đã hoàn toàn khác trước, đệm giường được bọc một tấm ga phủ màu lam sạch sẽ, bên cửa sổ cũng có một tấm màn màu lam cùng loại, cả gian phòng mang lại cho người ta cảm giác sạch sẽ thoải mái. Trên bàn để rất nhiều loại sách, có thể nhận ra học trưởng thực thích đọc sách, bên cạnh chồng sách là một chiếc laptop màu trắng. Lăng Mộc cẩn thận đi vào, thậm chí còn không dám thở mạnh, cảm giác bản thân chẳng khác kẻ trộm đang xâm phạm tới một nơi chưa từng đặt chân đến. Càng vào sâu, Lăng Mộc càng cảm nhận được hơi thở quen thuộc của học trưởng.

Ở bàn đọc sách không có ai, trên giường cũng không có, Lăng Mộc tò mò tự hỏi, học trưởng đã đi đâu rồi? Sao không báo trước một tiếng với mình? Tuy cậu biết học trưởng đi đâu cũng không việc gì phải nói với cậu nhưng trong lòng không ngăn nổi cảm giác mất mát.

Tuy nhiên nếu học trưởng không ở đây, cậu càng có cơ hội ngắm kĩ căn phòng mà hân đang sống. Chỉ chốc lát sau, ánh mắt Lăng Mộc đã bị chiếc thùng lớn màu lam dưới gầm bàn hấp dẫn, cậu tò mò không biết bên trong là thứ gì, sao học trưởng lại giấu kĩ dưới bàn như thế. Lăng Mộc cảm thấy bản tính thành thật của mình đã bị cái thùng kia bẻ cong hết rồi, cảm giác tò mò rất khó chịu, tất cả những thứ liên quan tới học trưởng cậu đều muốn biết. Nhưng tự tiện động vào đồ đạc của người khác không tốt chút nào, thật mâu thuẫn a.....

[Ding Dong]

Máy tính đột nhiên phát ra âm thanh quen thuộc, phá tan không khí trầm lắng trong phòng ngủ khiến Lăng Mộc giật mình.

Phát ra từ máy tính của học trưởng sao..... Là tiếng báo có tin nhắn trên taobao, chẳng lẽ học trưởng cũng mua hàng qua mạng? Lăng Mộc cảm thấy rất lạ, cậu cũng không biết tại sao mình lại như thế, ma xui quỷ khiến tới gần chiếc máy tính trên bàn, ngồi xem trộm tin nhắn của học trưởng.

Người anh em, loại thuốc kia dùng rất tốt, bảo bối nhà tôi tới qua vừa uống xong ngay lập tức cơ thể nóng bừng, lúc làm tình cũng cực nóng bỏng. Loại mới nhất mà cậu nói lần trước còn không? Nếu còn thì nói với tôi một tiếng, không thì tôi lấy loại cũ cũng ok Một tin nhắn vừa mới gửi tới.

Lăng Mộc ngây người, đây là gì? Học trưởng nói chuyện phiếm cùng người khác sao? Thế nhưng sao cậu lại cảm thấy là lạ thế này..... Hơn nữa không hiểu sao kiểu nói chuyện này rất quen thuộc..... Trong lòng ẩn ẩn cảm giác khó nói thành lời, cậu cẩn thận nhìn thông tin ID của học trưởng, cái tên Khinh Mộc Phong đập ngay vào mắt..... Thân thể Lăng Mộc cứng đờ, rồi sau đó ngay đến tay cầm chuột máy tính cũng run rẩy, ai tới nói cho cậu biết rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra vậy??!!!

8. Chương 8

Lăng Mộc nhìn kĩ một chút, phần lịch sử trò chuyện thậm chí còn có đoạn chat giữa cậu và hần lúc trước!! Gương mặt ửng hồng nháy mắt trắng bệch. Cái tên Khinh Mộc Phong kia là học trưởng sao?!! Trong đầu Lăng Mộc bắt đầu ghép cái tên Dương Khinh Phong cùng ba chữ Khinh Mộc Phong vào một chỗ, óc xoay vòng vòng nhộn nhạo, tuy trước đây cậu đã thấy hai cái tên này rất giống nhau, nhưng cho tới tận bây giờ cậu vẫn không thể nghĩ học trưởng ngồi ngồi khí chất có liên quan gì tới tên chủ shop biến thái bán đồ tình thú trên taobao! Ai tới nói cho cậu biết rốt cuộc chuyện gì đang xảy ra đi?!!

Hơn nữa học trưởng có biết cậu là ai không? Lúc mua đồ cậu còn cho hần một tràng chửi cực hoành tráng.... Không đúng, hần sở dĩ có điện thoại của cậu, thậm chí còn biết tên thật và địa chỉ nhà..... Như vậy học trưởng rõ ràng biết cậu đặt mua thứ đó rồi, cũng biết cậu là ai!!!

Đại não Lăng Mộc nháy mắt trống rỗng, sắc mặt cũng trở nên tái nhợt, lúc này trong đầu cậu chỉ có duy nhất một suy nghĩ vô cùng thê thảm, học trưởng chắc chắn cảm thấy cậu đáng khinh, ghê tởm lắm đúng không..... Nhưng bất chợt nghĩ lại, học trưởng cũng là người bán thứ đó mà..... Lăng Mộc đột nhiên cảm thấy có chút ngu vớ vẩn, một lời không thể nói hết!

Hiện giờ cậu đại khái cũng có thể đoán được chiếc hộp lớn dưới kia đựng cái gì rồi, khó trách học trưởng luôn thần thần bí bí như thế, không ngờ hần lại đi bán thứ đồ như vậy....

Lăng Mộc không hiểu tâm tình bản thân hiện giờ ra sao nữa. Khó chịu, tức giận ư? Hình như chỉ là một chút thôi..... thậm chí còn có cảm giác mà chính mình cũng không dám thừa nhận.... Hưng phấn?!!

Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng vặn khóa, cửa bị mở ra, người nào đó đã trở lại.

Lăng Mộc căn bản không còn đủ thời gian để đứng lên, chứ đừng nói có cơ hội chạy ra ngoài. Dương Khinh Phong cứ thế đẩy cửa đi vào, nhìn cậu đang ngồi trước máy tính để mở cửa mình, rõ ràng có chút sững sốt.

“Em.....Em không.....” Lăng Mộc lại bắt đầu hồi hộp căng thẳng, bởi vì cậu không có sự cho phép của học trưởng đã tự tiện vào phòng hần, thậm chí còn xem trộm máy tính của hần..... Theo bản năng Lăng Mộc tất nhiên cảm thấy chột dạ.

Nhìn Lăng Mộc đang kích động cùng đĩa quả vẫn còn nằm trên bàn học của mình, hần biết cậu chỉ tới để đưa nó cho hần ăn khuya thôi, lại nhìn thoáng qua máy tính, khung chat trên shop taobao đang mở, nhất thời Dương Khinh Phong đã đoán ra tất cả.

“Em biết hết rồi?”

“Huh?” Lăng Mộc sững sốt, mãi mới nhớ tới những thứ mình vừa nhìn thấy! Người đang đứng trước mặt cậu đây chính là tên chủ shop trên taobao sao?! Thậm chí hần còn nói những lời hạ lưu đáng khinh bắt nạt cậu! Mặt Lăng Mộc chuyển từ màu hồng của xấu hổ sang trắng bệch, sau đó ngược lên lên nhìn Dương Khinh Phong, mặt lại biến hồng, nhưng lần này dĩ nhiên là do thẹn thùng.

“Anh.....Anh anh..... Sao anh có thể làm như vậy?!”

“Anh làm sao?” Không biết có phải ảo giác hay không, Lăng Mộc cảm thấy khóe miệng người nào đó nhếch lên giống như đang nở một nụ cười tà ác. Sau đó hắn từng bước đi về phía cậu: “Em đã biết hết rồi, anh đây cũng không tính đùa dai thêm nữa, vốn nghĩ muốn chọc em lâu một chút, bé thỏ nhỏ đáng yêu à!”

“Ai là bé thỏ nhỏ!” Mặt Lăng Mộc trong nháy mắt đỏ bừng. Dương Kinh Phong từng bước một tới gần, Lăng Mộc cũng từng bước một lùi lại, kết quả lùi vào đâu không lùi lại không cẩn thận ngã ngay tới mép giường. Cậu đang muốn đứng lên thì người nào đó đã nhanh tay đẩy cậu nằm xuống, rồi cúi người, nắm chặt lấy hai tay cậu.

“Haha ~ Tiểu Mộc, không chờ nổi nữa sao?!”

Hiểu được ý tứ hắn vừa nói, Lăng Mộc cảm thấy toàn thân lúc này chắc chắn đỏ ửng hết lên rồi. “Em.....không có.....anh buông ra.....”

Vốn định thốt ra những lời cương quyết, nhưng không hiểu sao một chút khí thế cũng không có, dưới mắt Dương Kinh Phong chẳng khác nào vừa ngăn vừa đón dục vọng từ hắn.

“Ah? Anh hiểu lầm em rồi sao? Anh còn nghĩ Tiểu Mộc thích anh đó.....”

Không hiểu sao Lăng Mộc cảm thấy Dương Kinh Phong hôm nay khác hẳn mọi khi, không giống một học trưởng khí chất sáng ngời, dơ tay nhắc chân cũng vô cùng tao nhã như bình thường nữa, mà là một kẻ hạ lưu đáng khinh. Cái cảm giác tà ác ấy khiến cậu.....theo bản năng cảm thấy nguy hiểm.

“Em.....em không thích anh!” Cẩn cẩn môi, Lăng Mộc vội vàng phủ nhận.

Người nào đó lại cười nhẹ một tiếng “Xem ra anh quả thật đã hiểu lầm em, hồi trước em ngày nào cũng tới thư viện nhìn anh, chắc chỉ là trùng hợp đúng không? Còn có, ánh mắt của Tiểu Mộc mỗi lần nhìn trộm anh.....chắc chỉ là ảo giác của anh rồi?!”

Hắn.....hắn đều đã biết sao??? Trong đầu Lăng Mộc OANH một tiếng vỡ nát.....

“Em.....em.....”

“Thế nhưng, anh rất thích Tiểu Mộc, phải làm sao bây giờ?!”

“Huh??” Vì cái gì mà cậu lại nghe không hiểu hắn nói gì thế này....

“Thật ra nhà anh không có gì phải sửa hết, chỉ là lấy cớ để tiếp cận em thôi, anh cũng biết tài khoản mua hàng trên taobao kia là của em, trên mạng nói những lời như vậy chỉ vì muốn trêu em một chút ấy. Thật sự anh sớm đã thích em, ngay từ khi thấy em.....”

“Em cũng sớm đã.....” Lăng Mộc ngập ngừng, không có đủ dũng khí nói từ “thích” với Dương Kinh Phong. Mặt cậu đỏ bừng, vội vàng quay sang một bên, không dám nhìn hắn, tim đập càng lúc càng nhanh.

“Thật sao? Anh thật sự rất vui!!” Dương Kinh Phong thực sự cảm thấy vui vẻ, tuy rằng hắn biết bé thỏ nhỏ thích hắn, nhưng khi nghe thừa nhận từ chính Lăng Mộc cảm giác hoàn toàn không giống nhau, cho nên không chút do dự, hắn cúi xuống hôn lên môi cậu.

Không ngờ học trưởng lại chủ động hôn mình! Lăng Mộc cảm thấy trái tim cậu như sắp bật ra khỏi ***g ngực, lời thổ lộ ban nãy của học trưởng cậu còn chưa tiêu hóa hết..... Nhìn bé thỏ tai hồng hồng phía dưới, Dương Kinh Phong trong một khắc đó đã biết cảm giác hạnh phúc là như thế nào rồi.

“Tiểu Mộc, anh rất muốn em!!” Một lát sau, thanh âm khàn khàn trầm ấm của Dương Kinh Phong vang lên bên tai, Lăng Mộc lúc này mới thực sự cảm thấy trái tim nhỏ bé của cậu đang kêu gào đòi bãi công!!

9. Chương 9

Dương Kinh Phong đúng là đã nhìn lâu lắm rồi, ngày ngày nhìn bé thỏ nhỏ hắn đã có những suy nghĩ đen tối, đó là đẩy ngã cậu rồi hung hăng xỏ xuyên qua, đến hôm nay cuối cùng cũng có thể được như nguyện, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này. Sự việc xảy ra hôm nay cũng không nằm ngoài dự kiến của hắn,

tỏ tình cũng đã tỏ tình, Lăng Mộc cũng thừa nhận thích hẳn, giờ chỉ còn việc đặt cậu dưới thân mà khi dễ thôi. Từng bước từng bước đưa thổ nhỏ vào bấy rập khiến hẳn có cảm giác hưng phấn lan tỏa tràn khắp lỗ chân lông, hạ thân cương cứng đau nhức, hận không thể ngay lập tức xâm chiếm cậu.

Mà Lăng Mộc lúc này cũng cảm thấy được vật nào đó nóng như lửa dán ngay trên đùi mình, màu phiếm đỏ giờ đây đã không còn chỉ ở tai mà đã lan tỏa ra toàn thân, thế nhưng trong lòng cậu vẫn có chút mâu thuẫn, người đàn ông này.....chính là học trưởng cậu luôn kính ngưỡng.....Vây mà.....vây mà.....

“Anh.....Anh không thể lừa gạt em.....Aha....” Đúng lúc đó, Dương Kinh Phong đột nhiên liếm lên vành tai Lăng Mộc, khiến cậu run rẩy, thiếu chút nữa không nói rõ thành lời.

“Haha, anh đâu có lừa em. Trải qua cả một quãng thời gian dài như thế, chẳng lẽ em không có cảm giác gì sao? Mỗi ngày anh đều đứng giờ tới thư viện là vì cái gì.....”

Khóe mắt Lăng Mộc có chút phiếm đỏ: “Thế nhưng..... anh rõ ràng đã có bạn gái rồi mà.....”

“Ai cơ?” Dương Kinh Phong sững sốt.

“Cô gái lần trước ngồi cạnh anh đó.....”

Dương Kinh Phong nghiêm túc nhớ lại, nhưng vẫn không có tí ấn tượng nào, cuối cùng bất đắc dĩ nói: “Mỗi lần anh tới thư viện đều có nữ sinh bám theo, anh thực sự không nhớ rõ, nhưng anh thật sự không có gì với mấy cô nàng đó đâu, anh cũng càng không có bạn gái, bởi vì anh không thích phụ nữ”.

Dương Kinh Phong nói xong câu cuối cùng, mặt Lăng Mộc lại lập tức ửng đỏ, thậm chí bản thân vô dụng, sao cậu cứ đỏ mặt trước người mình thích như vậy chứ, mặt mặt quá đi!!?

“Nhưng.....anh.....anh bán thứ kia.....” Lăng Mộc nghĩ sao cũng thấy có gì đó rất quái..... Nam thần trong tưởng tượng của cậu không ngờ lại là chủ shop hạ lưu bán đồ chơi tình thú trên taobao..... Hình như không hay lắm đâu.....

“Bán thứ kia chỉ vì muốn nghịch chút thôi, nhưng không ngờ Tiểu Mộc cũng muốn mua, vì sao vậy?”

Câu hỏi của Dương Kinh Phong hoàn toàn đã đánh bại Lăng Mộc mất rồi, đúng vậy..... bản thân cậu còn mua..... sao có thể trách cứ người ta..... Lúc này hẳn lại nói tiếp: “Chẳng lẽ là do anh khiến em cảm thấy cô đơn, nên mới chạy đi mua thứ kia, sau này ông xã nhất định sẽ thương em hết mực!”

Danh xưng “ông xã” đã khiến Lăng Mộc toàn thân tê liệt, giống như này giờ chỉ có học trưởng tấn công mà cậu chỉ có thể phòng thủ, tùy ý cho hẳn trêu chọc..... Nhưng vì sao mỗi khi hẳn cố tình ăn hiếp cậu, cậu lại cảm thấy an tâm thế này.....

Đúng lúc này Lăng Mộc mới đột nhiên nhớ tới một vấn đề. Hơn nữa còn là một vấn đề cực kì nghiêm trọng!!

“Từ từ!!”

“Lại chuyện gì nữa?” Dương Kinh Phong thực sự không nhịn nổi nữa rồi, thế nhưng bé thổ nhỏ bên dưới cứ cố tình hỏi rất nhiều vấn đề, còn cách nào khác đâu, vì tính phúc* trong tương lai.....hiện tại mỗ** chỉ có thể nhẫn nại.

“Không phải anh đã có bạn trai rồi hay sao?!” Lăng Mộc đột nhiên nhớ tới lời nói của Dương Kinh Phong ngày trước..... hẳn rõ ràng nói đã có bạn trai....thậm chí còn.....còn nói nói sẽ để bạn trai hẳn dùng thử loại thuốc đó.

Dương Kinh Phong bật cười: “Em thực sự để ý sao?”

Mồ thổ con thành thật gật đầu.

“Anh nói cho em biết, anh chưa từng có bạn trai, ngày trước nói với em những lời đó cũng vì muốn trêu em thôi, à, nếu suy xét kĩ, thì anh đã ảo tưởng ra dáng vẻ lúc dùng thuốc của em rồi miêu tả lại đây. Giờ nếu Tiểu Mộc đồng ý, chúng ta cùng nhau thực hiện những bước ấy nhé, anh nhất định sẽ tận tâm hết sức, tuyệt đối so với tưởng tượng của em còn thích hơn nhiều!”

Mặt Lăng Mộc triệt để bốc cháy, đúng lúc này Dương Kinh Phong hôn mạnh xuống, không cho cậu cơ hội để hỏi nữa, nếu nhịn nữa chắc chắn thật sự liệt dương mất!

“Ừm.....ahhh.....” Khác với nụ hôn nhẹ trước đó, lúc này học trưởng đã trực tiếp vươn đầu lưỡi tiến vào bên trong, cuốn lấy đầu lưỡi cậu, hơn nữa càng hôn càng sâu, Lăng Mộc đã hoàn toàn gục ngã trước kĩ thuật hôn cao siêu của hắn. Ngay cả cơ hội mắng bản thân vô dụng cũng không có.....

Vừa hôn, tay Dương Kinh Phong vừa tiến sâu vào áo ngủ của Lăng Mộc, ngay khoảng khắc chạm tới làn da ấy, hắn đã bị kích thích tới run rẩy. Mọi chuyện đều phát triển quá nhanh..... Nhưng hiện tại muốn đẩy hắn ra cũng không kịp nữa rồi..... Lăng Mộc càng nghĩ càng không muốn thừa nhận, sâu trong nội tâm vẫn cảm thấy thích nụ hôn âu yếm của học trưởng, giống như khoảng trống cô đơn bất lâu nay cuối cùng cũng được lấp đầy.

Càng dây dưa càng kịch liệt, nước bọt Lăng Mộc chưa kịp nuốt xuống sẽ được học trưởng hút lấy, phát ra tiếng nước *** mĩ, trong không khí bắt đầu dấy lên nồng đậm hơi thở ***, cậu cảm thấy cơ thể càng lúc càng nóng.

Áo ngủ không biết bị cởi ra lúc nào, Dương Kinh Phong lúc này mới buông tha làn môi mềm của Lăng Mộc, bắt đầu chuyển sang yết hầu gợi cảm, toàn thân Lăng Mộc run kịch liệt.

“Nơi này của Tiểu Mộc thật hấp dẫn!” Dương Kinh Phong vừa cười ểu, cúi xuống liếm liếm, hắn phát hiện ra phản ứng của cậu tuy trực trặc trặc nhưng vẫn thập phần đáng yêu nhé. “Đã từng tự an ủi chưa? Hay đã từng nghĩ muốn làm với anh chưa?!”

Câu hỏi của Dương Kinh Phong khiến Lăng Mộc xấu hổ cực độ, hận không thể chui gọn vào trong chiếc gối, nhưng cuối cùng vẫn phải gật đầu thừa nhận, mắt nhắm chặt không dám nhìn hắn.

Dương Kinh Phong không ngờ bé nhỏ này lại thành thật đến thế, tâm trạng vô cùng vui vẻ cúi xuống cắn lên đầu ngực Lăng Mộc. “Vậy Tiểu Mộc nói cho anh biết, em tự an ủi như thế nào hả?”

“Em.....không muốn.....” Sao có thể nói ra chuyện đáng thẹn vậy chứ, cậu nhất định sẽ không nói với học trưởng đâu.....

Thật ra Dương Kinh Phong cũng không cưỡng ép cậu phải nói, hắn đưa tay xuống phía dưới, phát hiện ra Lăng Mộc đã có phản ứng khiến hắn có chút kinh ngạc. Xem ra cậu thực sự rất hấp dẫn, chỉ hôn thôi cũng có thể cương. Nhưng càng như thế hắn càng thích.

“Đã chạm tới nơi này chưa?” Âm thanh trầm thấp từ Dương Kinh Phong như ma chú, khiến Lăng Mộc không tự giác gật đầu.

“Vậy.....phía dưới này.....” Dương Kinh Phong cố tình chạm vào lỗ nhỏ nào đó đang khép chặt, càng lúc hắn càng cảm thấy hưng phấn.

“Chỗ đó.....có ai đụng tới chưa?”

“Không.....không có.....”

“Đã từng ảo tưởng học trưởng tiến vào nơi này của Tiểu Mộc chưa?” Hắn cười gian, ngón tay vẽ vòng tròn, xoa đều bên ngoài đóa hoa nhỏ.

10. Chương 10

Mặt Lăng Mộc hồng rực, không muốn trả lời hắn đâu, thế nhưng phía dưới vẫn bị người nào đó trêu chọc, đã bắt đầu cảm thấy ngứa ngáy rồi, thậm chí còn xuất hiện suy nghĩ muốn hắn nhét ngón tay vào bên trong.

“Đừng.....đừng chạm vào đó.....” Lời cự tuyệt lại bị nhuộm màu tình sắc hờn dỗi, khiến cho dục vọng của Dương Kinh Phong lập tức tăng vọt.

“Tiểu Mộc vẫn còn chưa nói cho anh biết, đã từng ảo tưởng anh nhét cái đó vào nơi này của Tiểu Mộc chưa mà, hơn nữa cảm giác thế nào?” Ngón tay Dương Kinh Phong càng thêm ác liệt như tiến như lùi trước cửa huyệt, nhẹ nhàng đâm vào, rồi nhẹ nhàng rút ra.

“Aha.....đừng.....có..... mỗi buổi tối.....em rất khó chịu.....muốn học trưởng cắm vào.....hết sức đam em.....” Không chịu nổi trêu chọc của Dương Kinh Phong, Lăng Mộc nức nở đành phải nói ra, tuy rằng cảm thấy

thẹn, nhưng thân thể lại hưng phấn không hiểu nổi. Lăng Mộc đã từng ít nhiều ảo tưởng hàng đêm, rằng học trưởng sẽ khi dễ cậu thế nào, cảm cái thô lớn, xuyên xỏ vào bên trong cậu ra sao, *** dâng tới mức khiến cậu bắn tinh. Nhưng tâm tư ấy luôn khiến cậu xấu hổ sau mỗi lần tình mộng, hận không thể giết chết chính mình, để không bao giờ.....phải ra ngoài gặp người nữa, cảm giác xấu hổ khi bản thân lại lấy hình ảnh học trưởng ra thủ ***. Nó khiến cậu cảm nhận được bản thân xấu xa dơ bẩn tới mức nào.

“Đứa ngốc, không cần phải cảm thấy thẹn!” Như biết được cậu suy nghĩ cái gì, Dương Kinh Phong hôn lên khóe mắt ửng đỏ của cậu, ngữ khí thật dịu dàng. Thật ra trong lòng hắn cảm thấy vô cùng sung sướng, nhưng khi phát hiện phản ứng của Lăng Mộc lúc nói xong, ngoại trừ ngưỡng ngừng còn có chút tự ti, tâm hắn tê dại, nhịn không được cúi đầu hôn cậu.

Dương Kinh Phong nắm tay Lăng Mộc sờ xuống hạ thân mình, nơi đó đã sớm cứng đến phát đau. Vừa đụng tới phần thân nóng cực đại ấy, Lăng Mộc giật mình run rẩy, muốn kháng cự nhưng tay cậu đã bị hắn nắm chặt không buông. Hơn nữa hạ thân cậu cũng đã thẳng đứng dưới kĩ xảo vuốt ve siêu việt của Dương Kinh Phong mất rồi.

“Cảm giác thế nào?”

“Thật lớn.....còn rất.....nóng.....” Lăng Mộc đỏ mặt trả lời. Thật sự đây là lần đầu tiên cậu chạm tới nơi đó của đàn ông ngoại trừ bản thân, so với cậu thứ của hắn lớn hơn rất nhiều, hình như không khác mô hình chocolate kia lắm..... Và còn rất cứng, rất nóng nữa.....

“Tiểu Mộc, thật ra tới nào anh cũng nghĩ tới em mới ngủ được, lần nào cũng mơ cùng một giấc mơ, đè em dưới thân, sau đó mạnh mẽ xỏ xuyên trong cơ thể em, khiến em khóc lóc cầu xin nhưng vẫn quyết không buông tha. Có thể em cảm thấy anh rất biến thái, nhưng anh thực sự thích em!”

Lúc này đây, khi nghe những lời tâm tình của học trưởng, nước mắt Lăng Mộc không nhịn được nữa ào ạt tuôn rơi. Trong lòng dâng lên cảm giác thỏa mãn. Thấy Lăng Mộc bật khóc, Dương Kinh Phong quýnh quáng không biết nên làm thế nào, hắn không nghĩ sẽ khiến thỏ nhỏ nhà hắn khóc, mới ban nãy đâu có khóc kịch liệt như thế này.

“Ngu ngốc, đừng khóc nữa mà!”

“Em rất vui!” Lăng Mộc đột nhiên đẩy ra khỏi nắm tay của Dương Kinh Mộc, chủ động vòng tay ôm cổ rồi hôn hắn, mặc kệ tất cả, dù hắn có là tên chủ shop biến thái trên taobao hay vị học trưởng cậu luôn sùng bái cũng tốt, chỉ cần hắn chính là hắn thì cậu vẫn thích. Hơn nữa, từ sau khi biết hết mọi chuyện, hình như cậu càng cảm thấy thích học trưởng hơn, bởi vì học trưởng cũng có một mặt giống cậu, cũng có bí mật thâm kín như thế. Quan trọng hơn nữa, bọn họ đều vô cùng khao khát đối phương.

“Ah ~” Không nghĩ tới thỏ nhỏ dưới thân hắn hóa ra chính là một tên yêu nghiệt trá hình, Dương Kinh Phong bị Lăng Mộc trêu chọc một lúc mới lấy lại tinh thần, cẩn nhẹ đôi môi hồng nộn của ai kia rồi nói: “Tiểu yêu tinh!”

Vừa nghe câu mắng yêu ấy, Lăng Mộc đỏ mặt muốn lùi bước nhưng lại bị hắn ôm chặt lấy, công kích tới nơi yếu địa.

“Nơi này rất khó chịu đúng không, có muốn học tập kiến thức mới không, nhìn kĩ xem anh giúp em thế nào nhé?!!” Ngón tay vẫn đùa giỡn miệng tiểu huyết, Dương Kinh Phong tà mị cười.

“Em.....” Lăng Mộc ngưỡng ngừng không dám nhìn hắn. Hồi lâu sau cậu mới gật đầu, nơi đó thật sự ngứa ngáy, cậu nhớ bản thân ngày trước đã đạt cực khoái thế nào khi ảo tưởng hắn áp cậu, cảm giác sung sướng đến tận xương đó bám theo cậu tới tận bây giờ.

Nhưng lúc này Dương Kinh Phong không đưa tay vào trong mà lại hỏi cậu một câu: “Bảo bối, thứ lần trước anh cho em đâu?”

Thứ Lăng Mộc nhớ đến đầu tiên là lọ thuốc kích dục đã mua, cậu bật người dậy lắc đầu: “Đừng.....đừng dùng thứ đó.....”

“Nhóc con ngu ngốc, ý anh không phải là thứ thuốc đó.....” Dương Kinh Phong bật cười, xoa xoa đầu cậu: “...ý anh là hộp chocolate kia cơ, em nhất định chưa ăn nó đúng không? Yên tâm, anh đã nói rồi, không

cần thuốc kích dục anh vẫn có thể khiến em sung sướng, khiến em cả đêm phải bám lấy nơi đó của anh, thêm muốn gào rằng sâu hơn, nhanh hơn.....chồng em thực sự mạnh lắm đó!” Lời nói đáng khinh lại thốt ra, không xứng tỹ nào so với ngoại hình tao nhã của hắn, làm cho Lăng Mộc xấu hổ cực điểm, nháy mắt toàn thân ửng lên một màu hồng nhạt kiêu diễm. Nếu còn ở trên mạng lúc trước, cậu nhất định sẽ mắng tên đàn ông này hạ lưu, nhưng hiện giờ trước gương mặt đẹp trai này, cậu sao có thể mắng được đây; ngược lại lại có cảm giác bản thân đã làm sai chuyện gì, hận không thể lao khỏi phòng chạy trốn.

“Em.....em không.....thứ đó.....trong tủ lạnh.....”

“Haha, bảo bối, em chờ chút nhé!” Dương Kinh Phong hôn chụt cậu một cái, sau đó đứng dậy đi ra khỏi phòng, ngay đến quần áo cũng không thèm mặc.

Lăng Mộc không biết lát nữa sẽ phát sinh chuyện gì, mơ hồ nhớ tới cuộc nói chuyện trên mạng với học trưởng ngày trước.....thứ đó.....nào bộ sắp bốc cháy đến nơi rồi..... Anh ấy sẽ không.....không phải là.....thật sự bắt cậu làm như thế chứ.....

11. Chương 11

Một lát sau, Dương Kinh Phong thực sự cầm trong tay hộp chocolate bước vào, hiện giờ Lăng Mộc chỉ cần nhìn thấy nó thôi cũng có thể ngượng ngùng, mà học trưởng còn cố tình nhếch miệng cười, khiến cậu rét run bản bật.

Dương Kinh Phong tao nhã lấy thứ bên trong hộp ra, rồi cúi người chặn gương mặt vì thẹn thùng mà quay sang một bên của Lăng Mộc, thanh âm trầm ngập từ tính nói: “Tiểu Mộc, nó có nhỏ không?”

Lăng Mộc cố quay đầu đi, hoàn toàn không muốn nhìn vào mắt hắn nữa, vành tai giờ đã nhiễm một màu đỏ như máu: “Em.....em không biết.....”

“Không phải lần trước đã xem qua rồi sao? Cảm giác hình dạng nó như thế nào?”

Lăng Mộc thật sự không muốn nói, lần trước cậu đã bị thứ đó dọa tới ngây người..... Nó.....kích thước của nó không nhỏ hơn kích thước chuẩn của đàn ông châu Á đâu..... Nhưng dù sao cũng chỉ là mô hình, cậu không muốn bình luận thêm gì về nó nữa.....

“Rất lớn đúng không?” Dương Kinh Phong tiếp tục cười đều nhìn Lăng Mộc, vì khoảng cách quá gần mà hơi nóng khi hắn nói phả lên mặt cậu, khiến cậu tâm can nhộn nhạo, không tự giác được muốn đẩy hắn ra, thế nhưng đối phương càng ép sát hơn nữa, giọng nói vô cùng tao nhã mang theo chút cười tà mị: “Thứ này do anh gọi người làm theo yêu cầu đây, làm theo kích cỡ của anh!” (Mây: ầm anh biến thái vờ nhờ -_-)

Cái gì??!! Lăng Mộc nhất thời trợn trừng hai mắt, hiển nhiên đã bị câu nói kia của Dương Kinh Phong dọa, mà Dương Kinh Phong thì không nhin nổi cười nhéo mũi cậu. “Sao lại kinh ngạc thế này..... Vừa mới này em đã sờ nơi đó của anh không phải sao? Nó thế nào chẳng lẽ em không cảm giác được?”

Không phải vấn đề này mà!! Lăng Mộc cảm giác vô lực muốn khóc thét. Tuy rằng cậu vừa mới sờ qua, nhưng là sờ cách quần đó! Cậu thừa nhận cái đó của Dương Kinh Phong rất lớn, còn rất nóng, nhưng dù tợn đến mức ấy thì..... Nghĩ tới chuyện nó sẽ cắm vào trong thân thể mình, Lăng Mộc bỗng nhiên cảm thấy hoa cú nhỏ của mình khấn trương co rút, thêm vào đó là cảm giác hưng phấn chờ mong khiến cậu sợ hãi!

“Tiểu Mộc, sao lại có vẻ mặt *** đáng thế này, khẩn cấp muốn gây thịt heo thô nóng của học trưởng cắm vào sao?”

“Anh.....anh đừng nói hạ lưu như thế!” Lăng Mộc cảm giác đầu cậu sắp bốc hơi đến nơi rồi, người này sao có thể bình tĩnh nói những lời đáng sợ như vậy chứ?! Thậm chí còn cười xấu xa..... làm tim cậu đập thình thịch....quá nhanh..... sao giờ, học trưởng khiến cậu lại có tà niệm rồi.....

Dương Kinh Phong trêu chọc cậu cực vui vẻ, hắn phát hiện mỗi lần chọc Lăng Mộc, cậu nhất định sẽ có những phản ứng vô cùng đáng yêu, khiến cho hắn nhin không đường càng muốn khi dễ. Nhưng hiện tại phải dừng lại đã, không phải không muốn trêu nữa, cũng không phải vì cậu cầu xin, mà là vì phía dưới của hắn đã nhếch cao lắm rồi..... Dương Kinh Phong khẩn cấp muốn nhìn thấy học đệ đáng yêu bị hắn áp dưới thân, bị hắn làm tới mức khóc nức nở.

“Tiểu Mộc, còn nhớ rõ lời anh nói lúc trước không? Muốn học trưởng yêu thương em, thì em phải tự thân biểu diễn cho anh xem đây!” Dương Kinh Phong đưa gậy chocolate cho Lăng Mộc. “Liếm cho anh xem đi, nhớ rõ liếm chậm một chút nhé!”

Lăng Mộc tuy xấu hổ cùng giận dữ nhưng cuối cùng vẫn tiếp nhận. Cầm trong tay thứ đồ đó, hóa ra nó không đáng ghét như cậu tưởng, vậy mà lần trước cậu còn muốn vứt bỏ nó! Học trưởng lúc trước cố ý dạy cậu cách sử dụng, nghĩ thế nào cậu cũng thấy học trưởng thật tà ác! Nhưng bản thân lại không có cách nào đẩy hắn đi.....không thể cự tuyệt yêu cầu của hắn.....bởi vì mỗi lần nghĩ tới việc hắn chính là người cậu luôn tâm tâm niệm niệm.....thì sẽ cảm thấy bản thân như chìm trong giấc mộng ngọt ngào.

“Sao.....sao có thể liếm.....”

“Tiểu Mộc, bình thường em nghĩ muốn liếm côn thịt của học trưởng thế nào thì giờ liếm nó như vậy thôi”.

“Em.....em chừng từng nghĩ cái đó!” Lăng Mộc đỏ mặt phản bác.

Dương Kinh Phong cười nói, cũng không trêu cậu nữa: “Vậy làm giống như bình thường ăn kem vậy, vươn đầu lưỡi ra liếm”.

Lăng Mộc nghe lời vươn lưỡi ra liếm lên phần đầu đỉnh to tròn, hương vị chocolate ngọt ngào thơm ngát, giống như bị hấp dẫn, Lăng Mộc nhịn không được hút một ít, sau đó dùng đầu lưỡi quần lấy dọc theo chiều dài phân thân....

Tiểu yêu tinh! Dương Kinh Phong thiếu chút nữa xị máu mũi, cảm giác bản thân đúng là tự làm tự chịu! Nhìn theo đầu lưỡi hồng hồng hương diễm của Lăng Mộc đang quần trên thân phân thân chocolate, phía dưới của hắn trướng tới phát đau, bạo phát như muốn xé rách quần chui ra ngoài.

“Ăn ngon không?” Dương Kinh Phong mở miệng hỏi, giờ hắn mới phát hiện thanh âm của hắn đã hoàn toàn khàn đục, ánh mắt nhìn Lăng Mộc cũng như sắp phun lửa, tràn đầu hương vị ***.

Lăng Mộc lúc này mới giật mình bừng tỉnh, phát hiện bản thân đang say mê liếm mút thứ đó, thiếu chút nữa vung tay quăng nó đi, mặt đỏ bừng sắp xuất huyết.

“Bảo nói, ăn ngon lắm đúng không?”

“Em.....ừm.....chocolate.....rất ngọt.....”

“Là chocolate ngọt hay thịt phân thân của đàn ông ngọt?” Dương Kinh Phong độ nhiên cảm thấy ghen tị với gậy phân thân chocolate kia, rõ ràng hắn bắt cậu ăn mà giờ lại coi nó như kẻ thù. “Đợi em liếm nó xong, anh sẽ cho em ăn côn thịt thực sự được không?”

Trong não Lăng Mộc oanh một tiếng bùng nổ, cậu nhìn hạ thân Dương Kinh Phong đã nhô cao thành một chiếc lều nhỏ, nhìn chăm chú tới mức nơi đó càng lúc càng căng phồng, trong lòng vừa hưng phấn vừa sợ hãi. “Nhưng em.....em chưa từng.....”

“Không sao, em cứ làm như vừa rồi ấy. Được cái miệng nhỏ đáng yêu của Tiểu Mộc mút, nhất định sẽ rất thích!” Dương Kinh Phong cười *** dâng, cởi nốt cái quần lót còn sót lại ra.

12. Chương 12

Từ lúc cái vật nào đó bật ra từ quần lót, Lăng Mộc đã dần rơi vào trạng thái đại chờ. Lúc đầu học trưởng nói thanh chocolate kia được làm mô phỏng theo kích thước của hắn nhưng cậu không tin, hiện giờ được mục sở thị cậu vẫn chưa hoàn hồn, hóa ra là thật à..... Quy đầu to tròn căng mẩy, từng đường gân xanh uốn lượn trên côn thịt rắn chắc, nhìn vật to lớn dữ tợn đang nhe nanh múa vuốt trước mặt, thật lâu sau Lăng Mộc mới tìm về được ngôn ngữ: “Học.....học trưởng.....”

“Anh không lừa em đúng không?” Dương Kinh Phong tươi cười đắc ý, dù sao trước giờ hắn vẫn luôn tự tin về nơi đó của mình, xem đáng vẻ này có lẽ con thỏ nhỏ nhà hắn bị dọa phát ngốc rồi. “Có muốn kiểm tra không? Hiện giờ không còn cách một lớp quần nữa, chắc chắn càng nóng hơn so với ban nãy đây!”

Mặt Lăng Mộc đỏ bừng, cảm giác ngứa ngáy không ngăn được ham muốn vươn tay ra nắm lấy vật nào đó.

“Xoa đi!”

“Thật.....thật nóng.....quá.....”

Lăng Mộc bất chợt không suy nghĩ mà thốt lên khiến Dương Kinh Phong trong nháy mắt càng thêm hưng phấn, vì thế nơi đó cũng càng thêm to lớn, dọa Lăng Mộc sợ tới mức tay run rẩy, thiếu chút nữa dấy ra. Lần đầu tiên tiếp xúc với cảm giác chân thật này, sự thẹn thùng cất giấu trong đáy lòng dần dần tiêu tán, tay Lăng Mộc xoa bóp ngày càng hưng phấn. Rồi đột nhiên Dương Kinh Phong giở trò xấu, hấn ấn đầu cậu xuống, ngậm lấy phần thân của hắn.

Bởi vì kích cỡ quá lớn, hơn nữa đây còn là lần đầu tiên của Lăng Mộc, cho nên cậu chỉ biết ngậm lấy đầu nắm mà liếm mút, rồi dùng tay xoa đều cây gậy thô dài bên ngoài.

“Cưng phải liếm toàn bộ chứ!” Thanh âm Dương Kinh Phong khàn khàn trầm đục, khi được cái lưỡi mềm mại của Lăng Mộc liếm mút, hắn đã hưng phấn tới mức thiếu chút không giữ được. Hiện giờ cậu lại chỉ liếm mỗi đầu đỉnh, hắn hận không thể nhấn đầu cậu xuống, thoải mái đưa đẩy trong miệng cậu.

Nghe ra ý tứ của Dương Kinh Phong, Lăng Mộc ngoan ngoan nhả đầu đỉnh ra, sau đó vươn đầu lưỡi liếm dọc theo côn thịt, mô phỏng theo động tác liếm kem, đầu lưỡi chậm rãi đảo qua đảo lại, mùi xạ hương nồng đậm đầy nam tính khiến đại não cậu dần mất đường khí, ý thức bắt đầu mơ mơ màng màng, thân thể không nghe lời tràn ngập kích thích, Lăng Mộc có thể cảm thấy hạ thân của mình cũng dần cứng lên, hơn nữa tiểu huyết này giờ không được ai an ủi có chút ngứa ngáy. Lăng Mộc trước giờ chưa bao giờ nghĩ bản thân lại *** đến mức này, nhưng hiện tại, cậu không thể tự hỏi được điều gì, nhìn học trưởng lộ ra thần thái thỏa mãn dưới sự phục vụ của mình, không hiểu sao trong lòng bỗng sinh ra cảm giác về sự ưu việt, vì thế, cậu càng cố gắng liếm mút thứ kia nhiều hơn nữa.

“Bảo bối, có ngọt không?”

Lăng Mộc mặt ửng hồng, hồi lâu sau mới nhỏ giọng nói một chữ: “Ngọt.....”

“Là chocolate ăn ngon hay gậy thịt heo của học trưởng ăn ngon?” Dương Kinh Phong tiếp tục trêu chọc cậu, thỏa mãn nhìn cánh tai đáng yêu của thỏ nhỏ đã ngả màu đỏ nhừ, thật muốn cắn một nhát á.

“Em.....em không biết.....”

“Không muốn nói sao?” Dương Kinh Phong vươn tay捏 một bên đầu nhũ của Lăng Mộc, quả nhiên khiến cậu bật ra một tiếng rên rỉ gợi cảm, sau đó hắn tiếp tục xoa mạnh bộ ngực luôn làm hắn thêm khát.

“Aha.....đừng.....học trưởng.....”

“Vậy nói cho anh biết đi Tiểu Mộc, em thích côn thịt của anh hay chocolate?”

“Umm a.....Ahhhh.....học trưởng.....thịt heo lớn của học trưởng.....ăn ngon hơn.....”

“Thật ngoan!”

Kỹ xảo lần đầu tiên tuy trúc trắc nhưng đối phương là một bé thỏ nhỏ đáng yêu, cho nên Dương Kinh Phong chỉ cảm thấy hưng phấn tràn ngập. Một lát sau, chờ đến khi Lăng Mộc nuốt được một nửa phần thân, hắn rút cuộc chịu không được đè cậu xuống, bắt đầu đưa đẩy trong khoang miệng cậu.

“Ừm.....ahhh.....” Quá bất ngờ, hơn nữa côn thịt cũng rất dài cho nên đã chọc tới nơi sâu nhất trong cuống họng Lăng Mộc. Lần đầu tiên bị đâm trong miệng dĩ nhiên không tránh khỏi có chút khó chịu, Lăng Mộc ép cái cảm giác không thoải mái đó xuống, mặc cho người phía trên ra sức chà đạp, quá kích thích, khỏe mắt bắt đầu nhòa nước.

Dương Kinh Phong cúi đầu ngắm nhìn dáng vẻ của thỏ nhỏ đáng yêu phía dưới, cái miệng nhỏ nhắn đỏ bừng, ánh mắt mê ly còn đọng chút nước, nhìn qua đã biết bé thỏ này rất ngoan ngoãn nằm yên cho người ta khi dễ. Cái vẻ diễm đam đáng yêu này của Lăng Mộc càng làm cho Dương Kinh Phong muốn bắt nạt, đột nhiên, hắn nhìn sang thanh chocolate bị vất rơi một bên.

Mặt ngoài bị liếm đã hơi tan chảy nhưng kích thước vẫn lớn, thô cứng như trước, rất hợp ý Dương Kinh Phong.

“Bảo bối, cương nằm qua bên kia đi!”

Ngay khi học trưởng rút côn thịt ra, Lăng Mộc nghĩ cuối cùng cũng tới bước cuối, cậu ngoan ngoãn nằm bẹp sang một bên, nhưng lại thấy học trưởng cầm thanh chocolate trườn tới, không khỏi càng thêm nghi hoặc: “Ngoan, anh sẽ khiến em thấy thoải mái. Dạng chân ra nào!” Dương Kinh Phong hôn lên môi cậu nói.

E dè dè hai tay nâng chân ra, nơi riêng tư hoàn toàn bại lộ trước mắt đối phương khiến Lăng Mộc ngượng ngùng, mở miệng nói chuyện, thanh âm pha chút giọng mũi: “Học.....học trưởng.....đừng nhìn như thế.....”

Bị Dương Kinh Phong nhìn chằm chằm nơi đó.....thật sự rất thẹn mà.....

“Cái đó của Tiểu Mộc rất đáng yêu, còn có nơi này, thật ẩm ướt!” Dương Kinh Phong chắc lưỡi, trên đỉnh phân thân hồng hồng đang chảy ra *** dịch trong suốt, không những thế, ngay cả lỗ nhỏ bên dưới cũng có chút nước khả nghi. Vươn tay khẽ chạm vào bông hoa nhỏ hồng nhạt, bé tỏ bị kích thích giật mình rút người lại. Thể chất thật mềm cảm, mới lần đầu tiên mà đã *** loạn tới mức này, chỉ cần một chút dạy dỗ, sau này nhất định sẽ biến thành cực phẩm. Dương Kinh Phong phát hiện bản thân đúng là đã nhặt được cực phẩm quý hiếm, không được, hẳn nhất định phải giấu kĩ chỗ nhỏ của hắn, không thể để tên đàn ông nào đó nhìn ra bảo vật này, cả đời Lăng Mộc chỉ cần một người đàn ông như hắn là đủ.

Lăng Mộc cũng không biết Dương Kinh Phong đang suy nghĩ xấu xa thế nào. Chỉ cảm thấy phía dưới đột nhiên nóng bừng, học trưởng.....sao lại liếm nơi đó của cậu chứ??

“Aha.....Aaaaa.....đừng.....đừng học trưởng.....buông ra.....đừng liếm nơi đó.....rất bẩn.....” Lăng Mộc thật sự muốn khóc rồi, cậu có chết cũng không nghĩ tới học trưởng lại đi liếm nơi đó của mình! Kích thích sinh lý mãnh liệt bùng lên khiến cậu không thể nào thừa nhận nổi.

~~P/S: Còn chap nữa là hết rồi *mặt troll* (^-^)

13. Chương 13

Nhưng Dương Kinh Phong sao có thể buông tha cậu dễ dàng như thế, ngược lại hắn càng vươn đầu lưỡi tinh tế liếm hết mọi nếp uốn bên ngoài rồi chậm rãi luồn vào trong đóa hoa hồng nhạt ấy, tìm kiếm trên chọc nơi tận cùng sâu nhất.

“Aha.....Aaaa.....ngứa quá.....đừng.....”

Cảm giác đầu lưỡi của học trưởng chuyển động bên trong, trước mắt Lăng Mộc mờ ảo một tầng sương mù, liều mạng vịn vịn nghĩ muốn đẩy hắn ra, nhưng chân đã bị giữ chặt, căn bản không cách nào tránh được, đầu lưỡi của hắn luồn vào sâu hơn nữa, thậm chí cậu có thể cảm thấy nội vách bên trong bị nó đảo qua, sau đó mô phỏng động tác phân thân, đẩy vào rút ra.

Miệng huyết vốn rất chặt, hơn nữa Lăng Mộc còn đang rơi vào trạng thái khản trương không ngừng khiến nơi đó càng buột chặt hơn. Dương Kinh Phong cảm giác đầu lưỡi của mình bị nơi đó gắt gao hút lấy, chặt không hiểu nổi, di chuyển khó khăn, thế là vỗ bốp lên mông nhỏ trắng nõn một cái: “Bảo bối, thả lỏng đi nào, đừng kẹp, để ca ca liếm em!”

Hai chữ “ca ca” khiến Lăng Mộc ngại ngùng không dám nhìn hắn, chỉ có thể bám chặt lấy ga trải giường, mông bị đánh cũng khiến cậu xấu hổ, nhưng thân thể vẫn dần thả lỏng.

Nội vách bị kích thích bắt đầu chảy ra chất lỏng trong suốt, hòa với nước bọt của Dương Kinh Phong khiến quá trình rút ra đẩy vào vang lên tiếng nước dính nhớt, miệng huyết cũng trở nên tươi xốp mềm mại, khiến người ta nhìn không được muốn hung hăng chà đạp. Dương Kinh Phong nhẹ nhàng dùng răng năng cắn nộn thịt tươi ngon quanh tiểu huyết, chậm rãi vuốt ve, kích thích khiến Lăng Mộc bật khóc.

“Aha.....Aaaaaa.....từ bỏ.....oa oa.....học trưởng.....”

“Thoải mái không?”

“Ừm.....thoải mái.....aaaaa.....nhưng.....cái đó rất.....”

“Gi cơ?”

“Thật.....kinh khủng.....” Lăng Mộc khó khăn bật ra từng chữ, hai tay đưa lên che mặt, lại bị người nào đó dịu dàng gỡ xuống.

“Không kinh chút nào, anh rất thích nhìn thấy dáng vẻ này của Tiểu Mộc, em vì anh mới trở nên thế này, cho nên Tiểu Mộc à, em chỉ cần biểu hiện rõ cảm thụ của bản thân là được rồi!”

Lần đầu tiên được học trưởng ‘hầu hạ’ như thế, còn được nghe những lời hâm tình này, Lăng Mộc cảm thấy cơ thể như đang phiêu bồng giữa những đám mây, mơ mơ màng màng, trong lòng bừng lên cảm giác thỏa mãn. Phía dưới vừa ngứa vừa nóng, thậm chí cậu còn muốn học trưởng thâm nhập sâu hơn nữa, nơi đó đang đặc biệt khát vọng muốn được âu yếm.

Mà đúng lúc này Dương Kinh Phong lại rút đầu lưỡi ra, Lăng Mộc vô thức rên lên một tiếng nức nở, hân há mồm ngậm lấy dườn vật dễ thương xinh đẹp, khẩu giao cho cậu, y hệt như ban nãy cậu làm cho hắn.

“Aha.....đừng.....học trưởng.....đừng liếm nơi đó nữa.....Aaaaaa.....”

Kỹ thuật của Dương Kinh Phong dĩ nhiên tốt hơn nhiều, đầu lưỡi linh hoạt liếm mút làm cho Lăng Mộc nhanh chóng đầu hàng, ngoan ngoãn rên rỉ dưới thân hắn. Thật ra đây cũng là lần đầu tiên Dương Kinh Phong liếm nơi đó của người khác, trước kia hắn luôn cảm thấy những thứ này rất bẩn, chưa bao giờ chủ động hầu hạ ai, nhưng hôm nay từng tầng cực hạn của hắn đã bị đột phá, bởi vì từng nơi trên cơ thể Lăng Mộc hắn đều cảm thấy đáng yêu, muốn yêu thương nó, chẳng những không cho là bẩn mà còn thấy nó chính là thứ đẹp nhất trên đời. Nhìn Lăng Mộc thoải mái hưởng thụ, trong lòng hắn bất giác cũng dâng lên cảm giác tự hào, thỏa mãn.

“Bảo bối, em có muốn thoải mái hơn nữa không?”

“Huh?” Lăng Mộc hiện giờ đã hoàn toàn ngu ngơ rồi, hai má hồng hồng, cũng không biết có nên đồng ý hay không nữa.

Khóe miệng Dương Kinh Phong nhếch lên một nụ cười gian ác, sau đó vươn tay lấy thanh chocolate, cắn vào tiểu huyết vừa bị liếm ướt sưng ban nãy.

Khi cái vật lạnh lẽo nào đó mạnh mẽ đâm vào bên trong cục huyết, Lăng Mộc còn chưa kịp phản ứng, hồi lâu sau mới biết nó là cái gì: “Aaaa.....đừng.....học trưởng.....đừng dùng thứ đó.....”

“Không sao, vừa nãy cái miệng nhỏ bên trên của em ăn nó rất ngon mà. Anh nghĩ cái miệng nhỏ phía dưới này cũng sẽ rất thích cho mà xem!” Dương Kinh Phong vừa nói vừa nhét sâu hơn nữa phân thân chocolate vào bên trong.

“Aaaaaa.....lạnh quá.....thật kì quái.....”

“Đừng.....đừng nhét vào nữa.....Aha.....bỏ ra đi.....” Thẹn chết đi được..... Bị người mình thích dùng cái đó cắm vào.....thậm chí còn bị nhìn..... Cái vật to dài kia không biết chui tới đâu rồi, nó khiến toàn thân Lăng Mộc đột nhiên tê dại như có một luồng điện chạy qua, phân thân nho nhỏ của cậu cũng run rẩy phụt tinh.

Dương Kinh Phong bật cười, hóa ra điểm mẫn cảm nhất của cậu ở đây, thật may nơi đó của hắn đủ dài để đâm tới, nếu không chạm vào được điểm G này, làm sao có thể khiến bảo bối nhà hắn hưởng thụ cuộc sống tính phúc sung sướng đây.....

“Nơi đó rất thoải mái đúng không?”

“Aaaaaaaa.....học trưởng đừng đâm nữa.....Aaaaa.....thật kì quái.....”

“Sao lại kì quái? Phải nói là thích chứ?! Nơi đó của Tiểu Mộc rất thích ăn chocolate đúng không? Ngậm nó gần như hòa tan rồi kìa!”

“Umm ahhhhhh.....Em.....em không biết.....học trưởng.....”

“Bảo bối, đừng gọi học trưởng nữa, gọi tên anh đi!” Dương Kinh Phong cúi đầu hôn lên môi Lăng Mộc, vươn đầu lưỡi vào bên trong miệng mép áp đảo, hôn cho đến khi đầu óc cậu choáng váng mới buông ra.

“Kinh Phong.....Aaaaaa.....Phong.....”

“Ừ” Nghe thấy tiếng gọi tên mình vô cùng nhu hòa của Lăng Mộc, tim Dương Kinh Phong nảy lên một tiếng, nhện không được rút thanh chocolate đã gần như tan chảy trong tiểu huyết nóng bỏng ra, thay thế bằng phân thân của mình.

“Aaaaaa.....học trưởng.....nhẹ.....chậm một chút.....” Không ngờ học trưởng lại đột nhiên rút chocolate ra, đâm côn thịt thực sự vào, tuy rằng đã được khuếch trương kỹ càng nhưng miệng huyết cũng bị kéo dẫn tới cực hạn. Có chocolate hòa tan làm bôi trơn, Dương Kinh Phong cực lực sáp đẩy vào tận cùng bên trong, như muốn chọc thủng ruột cậu vậy.

P/S: post vội chưa beta, sai sót chỗ nào mọi người chỉ cho mình nhé T~T

14. Chương 14

Trong nháy mắt, côn thịt thật lớn đâm vào trong tiểu huyết, hỗn hợp màu trắng cùng màu nâu đen của chocolate trào ra, dính bắn hạ thân hai người, mùi chocolate thơm ngát vương quanh chớp mũi càng thêm kích thích dục vọng của Dương Kinh Phong.

Va chạm mạnh mẽ, đầu đỉnh cực đại đâm thẳng tới nơi mẫn cảm nhất của Lăng Mộc khiến thân thể cậu co rút, hai tay không tự giác ôm lấy lưng Dương Kinh Phong, trong nháy mắt để lại từng vết cào đồ ửng.

“Aha.....học trưởng.....lạ quá.....em muốn chết.....aaaaaaaa.....”

Bị Lăng Mộc cào nhưng Dương Kinh Phong chỉ thấy càng thêm hưng phấn, phía dưới càng thêm trướng lớn.

“Ahhhh.....đừng.....đừng to thêm nữa.....”

Dương Kinh Phong bật cười, con thỏ ngây ngốc dưới thân hẳn nói lăng linh tinh gì vậy. Tiểu yêu tinh, chẳng lẽ không biết những lời nói đó rất dễ làm hắn phát cuồng sao?! Hắn nhất định phải phạt cậu mới được. Nghĩ là làm, Dương Kinh Phong cúi đầu cắn lên đầu nhũ Lăng Mộc, dùng răng nanh nhẹ nhàng day cắn.

“Ahaa.....đừng làm thế.....học trưởng.....đau.....”

“Phía dưới có thoải mái hay không?” Dù sao cũng là lần đầu tiên, Dương Kinh Phong lo lắng không biết có làm Lăng Mộc bị thương hay không, răng nanh nhẹ nhàng ma xát, hơi thở ấm nóng phả lên nhũ hoa đỏ hồng, mặt Lăng Mộc đỏ lên, nhẹ nhàng lắc đầu.

“Em còn chưa nói cho anh biết, ăn chocolate ngon hơn hay côn thịt của học trưởng ngon hơn?!” Dương Kinh Phong vừa nói vừa đưa đẩy, nhồi phân thân vào sâu hơn.

Đến nơi sâu nhất, côn thịt chậm rãi nghiêng vào tuyến tiền liệt của Lăng Mộc.

“Ahaaaa.....em.....em không biết.....”

“Vừa mới liếm chocolate mê mẩn như thế, bảo bối của anh, em vẫn cảm thấy chocolate ăn ngon hơn đúng không?”

Lăng Mộc quay đầu, nhỏ giọng lí nhí một câu: “Vâng.....của học trưởng.....”

Dương Kinh Phong không nhịn được há mồm tiếp tục tra tấn đầu nhũ đỏ thắm như trái sồi kia, sau đó nhanh chóng khởi động thất lưng.

“Aaaaa.....ừm aaaaa.....chậm.....chậm một chút.....Kinh Phong.....” Phía dưới nóng muốn chết, học trưởng đẩy quá nhanh.....Lăng Mộc bị đâm tới mức mơ màng, phía dưới truyền tới cảm giác tê dại xa lạ.

“Tiểu Mộc, sau này đừng nói những lời đáng yêu thế nhé, em muốn giết chết anh sao?” Chất giọng khàn khàn đầy nam tính của Dương Kinh Phong phả bên tai Lăng Mộc, cậu xấu hổ muốn đẩy hẳn ra. “Em.....em không..... Aaaaaaaa!!! Nơi đó.....aaaaaaa.....”

“Nơi này sướng lắm sao?” Biết mình đã đâm đúng điểm, Dương Kinh Phong xấu xa cố ý đụng thêm vài phát nữa.

“Aaaa.....em.....em không biết.....”

“Vậy để anh cho em biết.....” Dương Kinh Phong cúi xuống hôn lên môi Lăng Mộc, rồi đột ngột đẩy hai chân cậu ra, mở rộng hết cỡ, lực đạo đưa đẩy tăng vọt.

“Aaaaa.....đừng.....sâu quá.....không được.....” Lăng Mộc kinh hoảng lắc đầu, nước mắt ào ạt chảy xuống, không hiểu sao cậu có chút sợ hãi, học trưởng giống như biến thành một người khác vậy, còn thật thô to nóng bỏng mạnh mẽ tiến vào trong thân thể cậu, nhắm vào nơi sâu nhất điên cuồng đâm.

“Tiểu Mộc cảm thấy anh làm thế có được không? Nơi này thế nào?” Vừa nói Dương Kinh Phong vừa sờ lên cái đó của Lăng Mộc, cậu run sợ nghĩ muốn rút người lại, lui về phía sau.

“Không.....không cần.....sẽ chết mất.....aaaa.....học trưởng.....aaahhhhh.....” Dương Kinh Phong mạnh tay xoa bóp hạ thân Lăng Mộc, đồng thời đẩy mạnh một cái, cậu thậm chí còn cảm giác được hai quả cầu to tròn bên ngoài cũng đã chui tọt vào bên trong.

Lăng Mộc khản tiếng không thốt lên được những câu rõ ràng nữa, chỉ có thể phát ra những tiếng khóc nức nở cùng rên rỉ kích tình. Nhìn người bên dưới đã bị mình làm tới mức òa khóc, trong lòng Dương Kinh Phong ngứa ngáy, càng muốn quấy phá, ăn hiếp cậu.....

Lăng Mộc vẫn luôn cảm thấy rất mất mặt, nhưng thực sự quá kích thích khiến cậu không chịu nổi, cuối cùng vẫn bật khóc, cậu chưa từng nghĩ sẽ có một ngày bản thân bị người đàn ông mà cậu luôn kính ngưỡng đẩy lên giường, đâm chọc tới khóc nức nở thế này, quả thật không còn mặt mũi gặp người nữa rồi.

“Tiểu Mộc đã thử qua cảm giác cao trào bằng hậu huyệt chưa?”

Lăng Mộc tròn mắt nhìn Dương Kinh Phong, hẳn vừa nói gì vậy, lời nói càng lúc càng đáng sợ.

“Em.....”

“Rất thích đúng không! Tuy rằng lần đầu tiên này quá kích thích với em, nhưng..... sau này Tiểu Mộc nhất định ăn tới ghiền, hơn nữa.....nơi đó chỉ có thể để một mình anh đâm!”

Nói xong, còn chưa để Lăng Mộc kịp hiểu, Dương Kinh Phong đã đẩy mạnh hông tiếp tục đưa đẩy. Kỹ xảo làm tình của hắn rất tuyệt, loại gà non như Lăng Mộc chỉ có thể chấp nhận số phận bị hắn đè phía dưới khi dễ thôi, đương nhiên cũng chẳng hoàn toàn đúng nghĩa ăn hiếp, cậu cũng vô cùng hưởng thụ cảm giác kích thích đó mà.

Chocolate ngọt ngào tràn ra dính trên mông Lăng Mộc cùng ga trải giường, thơm ngọt tới mức khiến tâm can người nào đó nhộn nhạo. Dương Kinh Phong đột nhiên bế cậu lên, đổi thành tư thế ngồi.

“Aha.....aaaaaaa.....học trưởng.....” Lăng Mộc sợ hãi bám chặt lấy cổ Dương Kinh Phong, biểu tình ỷ lại lộ ra vô ý này khiến hắn vô cùng vui sướng, lòng tràn đầy yêu thương hôn lên môi cậu.

Khi đầu lưỡi của hắn tham lam xông xáo đi vào, không ngờ cái lưỡi ngượng ngùng của Lăng Mộc cũng rụt rè đưa ra, trức trặc đáp lại hắn.

Giữ chặt lấy đầu Lăng Mộc, nụ hôn của Dương Kinh Phong càng lúc càng sâu, động tác phía dưới không ngừng bật nảy, tư thế ngồi này khiến phân thân đâm vào sâu hơn, khiến đầu óc cậu choáng váng, mỗi khi người nào đó chọc tới điểm sâu nhất cũng khiến cả người cậu run rẩy, hai tay không tự giác ôm chặt hắn hơn. Không biết đã qua bao lâu, Lăng Mộc cảm giác sắp ngất đến nơi, cái đó nóng bừng gào thét đòi giải phóng, mặt dưới bị xâm nhập kịch liệt khiến hô hấp khó khăn, nhưng học trưởng vẫn chưa chịu buông tha cho cậu. Lăng Mộc vô lực vươn tay đập nhẹ lên lưng hắn một phát, đối phương vẫn không phản ứng tiếp tục đâm, nụ hôn điên cuồng khiến cậu không kịp nuốt nước bọt, từng sợi chỉ bạc chảy dọc theo vết hằn tạo nên cảnh tượng vô cùng *** mỹ.

15. Chương 15

“Ừm.....ahhhhh.....”

Tận cho đến khi Lăng Mộc cảm thấy hít thở không thông, học trưởng mới dừng nụ hôn lại, cậu vội vàng há miệng, liều mạng hấp thu dưỡng khí, nhưng phía dưới vẫn đang bị đâm nên tần suất hô hấp của cậu càng trở nên dồn dập. Mặt cậu hồng tới cực hạn, lại thêm thiếu dưỡng khí nên cảm người ửng đỏ như trái táo, đáng vẻ vô cùng đáng yêu, khiến người ta muốn bắt nạt.

“Ngu ngốc!” Dương Kinh Phong hôn nhẹ lên chóp mũi cậu, thầm nghĩ, vẻ đáng yêu này của cậu nhất định không thể để kẻ khác nhìn thấy.

“Aha.....học trưởng.....em.....cho em bắn.....”

“Đã không nhịn nổi nữa rồi sao?” Dương Kinh Phong cúi đầu nhìn phân thân đáng yêu của thỏ nhỏ, quả nhiên nó muốn òa khóc trào dịch lắm rồi.

“Ừm.....em muốn.....học trưởng.....” Thanh âm Lăng Mộc nỉ non mang theo giọng mũi khản đặc, hai tay khoác lên vai hắn, nhìn không khác nào con mèo nhỏ đang làm nũng với chủ nhân.

“Không phải anh đang hầu hạ em rất nhiệt tình sao?” Dương Kinh Phong cố ý xuyên tạc ý tứ của Lăng Mộc, quả nhiên khiến cậu bất mãn lườm hắn một cái, giọng nói mềm mại cất lên. “Phía trước.....muốn sờ.....”

“Anh đã nói hôm nay nhất định chỉ dùng hậu huyệt khiến em bắn ra!”

“Em.....đừng.....Aha.....em không được.....” Lăng Mộc lắc đầu, chưa từng có kinh nghiệm, cậu sao có thể biết chỉ bằng việc sáp hậu môn cũng có thể bắn tinh được chứ.

“Bảo bối, em hoài nghi kỹ thuật của ông xã sao?”

Nghe thấy hai chữ “ông xã”, trong đầu Lăng Mộc oanh một tiếng nổ vang, hồi lâu sau mới gượng giữ thốt lên lời: “Em.....em không phải ý đó!”

“Ngoan, gọi một tiếng ông xã đi, anh đảm bảo sẽ đâm em tới mức bắn tinh!”

“Em không muốn.....” Quá đáng sợ, sao có thể gọi học trưởng là ông xã được chứ.....

“Nếu không anh nhất định sẽ không cho em bắn đâu!” Dương Kinh Phong cố ý rút một nửa tính khí ra, chỉ chạm nhẹ bên ngoài, nơi đó của Lăng Mộc đã quen bị đâm sao có thể thỏa mãn, thế là cậu vận vẹo tìm cách ngồi xuống, muốn phân thân của hắn đâm sâu vào bên trong.

“Em muốn tự mình làm sao?”

Lăng Mộc bất mãn lườm hắn, nghĩ muốn tự thân vươn tay xoa nắn nhưng lại bị hắn ngăn cản.

“Ngoan, gọi một tiếng thôi, từ rất lâu trước kia anh đã mong chờ muốn nghe hai từ ấy thốt ra từ miệng Tiểu Mộc rồi!”

“Em.....em không nói đâu.....”

“Lần đầu tiên của Lăng Mộc đã cho anh rồi đúng không? Hơn nữa chúng ta còn tiến tới quan hệ này rồi, chẳng lẽ Tiểu Mộc còn cảm thấy ngượng sao?”

Lăng Mộc chôn mặt vào hõm vai Dương Kinh Phong, thân thể nam nhân dính nhớp mồ hôi vì vận động kịch liệt, nhưng lại mang theo một loại phong vị nam tính khiến người động tâm. Khoang mũi tràn ngập hơi thở của người nào đó, tâm Lăng Mộc bất giác nhận nhạo, phía dưới cũng tùy ý để học trưởng chơi đùa, một lúc sau, không biết ma xui quỷ khiến thế nào mở miệng nói.

“A..... ừm.....ông.....ông xã.....” Lăng Mộc nói xong, còn không khống chế được bản thân, vươn lưỡi liếm lên vai hắn, chắc, hẳn hắc, nồng đậm mùi vị mồ hôi.

Dương Kinh Phong hoàn toàn không nghĩ tới cậu lại chỉ động câu dẫn hấn như thế! Trong lúc nhất thời bộc phát: “Tiểu Mộc, là do em dụ dỗ anh đó, đêm nay dù có chết anh cũng sẽ không khiến em thất vọng.....khi gọi hai tiếng ông xã!”

Nói xong trực tiếp đẩy cậu xuống, mạnh mẽ đâm chọc.

“Aha.....không được.....nơi đó.....đâm tới rồi.....chậm một chút.....”

.

“Em sai rồi.....oa oa..... ông xã.....tha em đi.....”

.

“Ahhhh.....sâu quá.....đâm tới ruột rồi.....huhu.....”

.

“Không được.....em muốn bắn.....ahhhhh.....”

Một tia bạch quang vụt qua trước mắt, Lăng Mộc không nghĩ tới bản thân lại bị đâm tới mức bắn tinh, đằng trước không được âu yếm cứ thế phụt ra dịch thể. Mà ngay lúc ấy, Dương Kinh Phong bị cậu kẹp chặt, cũng nhìn không được tới cao trào, bắn tinh vào bên trong. Chất lỏng nóng bỏng tràn ngập trong cơ thể Lăng Mộc, nước mắt không hiểu sao trào ra.

“Ngoan, bà xã đừng khóc!”

Vì biết bản thân đã bị đâm tới phụt tinh, Lăng Mộc xấu hổ kéo chăn lên che mặt, không dám nhìn người nào đó đàn đê bên trên nữa, Dương Kinh Phong muốn cười nhưng lại không dám cười, đành phải dỗ cậu.

“Quá mất mặt.....”

“Không sao, nó chứng tỏ kỹ thuật của ông xã rất tốt mà!” Thỏ nhỏ vẫn chôn đầu trong chăn không chịu chui ra, còn con sói nào đó đã được ăn no tâm tình cực tốt. Hấn muốn lôi cái móng run rẩy của bé thỏ nhất gan trốn trong chăn ra, nhưng vừa bị kéo ra thân thể nồn nà kia lại không được tự nhiên núp vào chăn tiếp.

“Hừ! Còn lộn xộn nữa đêm nay ông xã sẽ làm em tới mức không thể xuống giường!” Vừa nghe thấy câu đó, Lăng Mộc vội vàng ngượng ngùng chui ra, mặt hồng hồng mắng một câu “Hạ lưu!”.

Nhưng vừa nói xong đã cảm giác vật nào đó vẫn còn trong cơ thể cậu nhanh chóng căng trướng lên, nhồi đầy hậu huyết.

“Anh.....aaaa!!!! Đừng liếm ở đó.....”

“Aha.....đâm tới rồi.....đừng mà.....”

Hai người lại bắt đầu vào trận thứ hai. Vì đã bắn một lần nên lần này đặc biệt kéo dài, khiến Lăng Mộc không chịu nổi. Cũng không biết đã hôn lâu tới mức nào, cậu giờ chỉ còn cảm nhận được cơ thể của người đàn ông đang phát tiết trên người mình thôi, tiểu huyết bị nhồi nhét căng trướng, nóng bỏng.

.

.

.

Ngày hôm sau lúc tỉnh dậy, Lăng Mộc vẫn còn bị vây trong trạng thái mơ mơ màng màng, nếu không phải toàn thân bủn rủn thì cậu vẫn còn hoài nghi ngày hôm qua bất quá chỉ là một giấc mộng xuân *** loạn của riêng cậu.

“Chào buổi sáng, bảo bối!”

Mới sáng sớm đã nhận được một nụ hôn sâu ngọt ngào, đại não Lăng Mộc vẫn chưa thể hoạt động bình thường.

“Choáng váng rồi sao?” Dương Kinh Phong bật cười niết môi cậu, tối hôm qua hắn vốn không định làm nhiều lần như thế, nhưng bé thỏ nhỏ này quá đáng yêu, hắn thật sự không nhịn được, chỉ muốn làm và làm, mãi đến khi xong xuôi bé cậu đi tắm, cậu đã bất tỉnh nhân sự không dậy nổi. Tối hôm qua là lần đầu tiên hắn được ôm Lăng Mộc ngủ, quả nhiên như trong tưởng tượng của hắn, cậu tuy gầy nhưng khi ôm rất mềm, hơn nữa còn hay rúc vào trong ***g ngực hắn, đáng yêu chết đi được. Mỉm cười in lên trán cậu một nụ hôn, Dương Kinh Phong biết hắn đã không thể buông tay cậu được nữa rồi.

“Không phải.....em.....”

“Em đã trở thành người của anh, đừng hòng trốn được!” Dương Kinh Phong vừa nói xong, mặt Lăng Mộc lại bị nhuộm hồng, vì cậu đã dần nhớ lại chuyện tình ngày hôm qua.....

Hạnh phúc quá nhanh áp đến khiến Lăng Mộc choáng váng, nhớ tới lời thổ lộ của học trưởng, cậu xấu hổ giấu mặt dưới gối.

“Nhưng.....học trưởng.....không phải anh đã nói sẽ chuyển về nhà sao.....”

“Tiểu Mộc luyện tiếc anh sao..... Anh không ngại ở đây cả đời với em!” Người nào đó cười xấu xa.

“Ai.... ai thèm luyện tiếc.....” Lăng Mộc ngượng ngùng quay đầu, không dám nhìn hắn.

“Anh luyện tiếc đấy!” Dương Kinh Phong kéo Lăng Mộc quay lại, hôn lên môi cậu. “Nếu Tiểu Mộc nguyện ý thì tiếp tục thu nhận anh nhé!”

Lăng Mộc đỏ mặt, trong lòng ngập tràn cảm giác ngọt ngào.....

“Vây.....anh không được bán những thứ kia nữa nhé....” Ngại chết mất.....

“Được!” Dương Kinh Phong dứt khoát đồng ý. Nhưng một lát sau, lại cúi đầu cười gian bổ sung một câu. “Tất cả những thứ đó để cho bé thỏ nhỏ đáng yêu của anh thử nhé”.

Lăng Mộc sợ hãi bật người: “Em.....em không cần.....”

“Ngu ngốc, lừa em thôi!” Dương Kinh Phong cười cười nhéo mũi cậu. “Dùng những thứ đó cũng không tốt, anh đã nói cho dù không có xuân dược anh vẫn có thể làm em tới mức òa khóc bất tỉnh rồi mà!”

Không ngờ mới sáng sớm đối phương đã không đứng đắn như thế, Lăng Mộc xấu hổ nhào lên đánh hắn, lại bị hắn xoay người đặt dưới thân. Lăng Mộc đột nhiên hiểu được thế nào gọi là “mặt người dạ thú”, bên ngoài là tinh anh trong tinh anh nhưng thực chất bên trong là sói lớn gian ác, cậu chính là nạn nhân của học trưởng sói xám này đó.

Dương Kinh Phong cười lớn, trong lòng nảy ra suy nghĩ, bảo bối, thật ra ông xã có nhiều đồ tốt lắm, sau này còn nhiều thời gian, chúng ta cứ từ từ mà thử nghiệm nhé.

Vây là tiểu bạch thỏ ngơ ngác cứ thế bị học trưởng đại hôi lang bắt cóc.

Hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/taobao-tinh-thu-ki-su>